

cap de creus

Publicació bimestral de l'Ajuntament d'Argentona
any 9 - època 2 - número 52 - abril 2001 - exemplar gratuït

• Creu Roja,
l'ONG
més emble
màtica • 25
places
més de P3
• L'adèu
ndel cap
de l'opo
sició, Josep
Maria Esteve (CiU)

cop de sò

centre
d'educació
musical

Pre-matrícules curs 2001-2002

alumnes antics: del 2 al 11 de maig

alumnes nous: del 14 al 31 de maig

Horari d'informació i pre-matrícules: tardes de 4 a 9
Tel. 93 756 14 51 - c/ Gran, 84 pis - Argentona

SUMMER HOOPS

L'ESPLAI MÉS COMPLET DE L'ESTIU

Del 25 de juny al 20 de juliol - Matins de 9 a 1 i tardes de 4 a 7

Nens i nenes de 3 a 7 anys

Anglès - Informàtica - Repàs - Piscina - Taller de pintura
- Taller de ceràmica - Taller de plàstica - Sortida cultural
a una granja - Taller de música - Esports - Piscina de
boles - Taller de cuina - Taller de natura - Jocs - Platja -
Vídeo...

Preu: 19.000 ptes

Nois i noies de 8 a 12 anys

Divendres excursions de tot el dia

Anglès - Informàtica - Repàs - Piscina - Esports - Tallers
de pintura, ceràmica, plàstica, música, cuina, natura,
titelles, teatre... I a més: **Aeròbic i Volleyplatja -
Patinatge sobre gel - Esports nàutics - Muntar a cavall
- Acampada i Isla Fantasia.**

Preu: 25.000 ptes

C&C Argentona - Carreras Candi, 22 - Tel/Fax. 93.756.00.54

Cap de Creus

Publicació bimestral de l'Ajuntament d'Argentona
Número 52 - Abril 2001 - 3.500 exemplars

Direcció, redacció, administració, publicitat i distribució: edifici Velcro - Argentona.
Edita: Ajuntament d'Argentona. Regidoria de Mitjans de Comunicació.

President: Antoni Soy.

Director: Xavier Lorente.

Consell de redacció: J. Arenas, J. Famadas, F. Molist i A. Rodríguez.

Tots els grups amb representació en el ple poden participar en el consell de redacció.

Col·laboradors: Grups Municipals de L'Entesa, PSC, CiU i PP.

Rúbriques: E. Amargant, F. Catà, A. Rodríguez, L. Soldevila, R. Vila.

Col·laboradors periodístics: Eloi Aymerich,

I. Llensa, Martí López, Montse Sogues.

Fotografies: A. Burguera, M. Duran, A. Güell,

X. Lorente.

Disseny: Núria Cusachs.

Idea: David Carmona i Núria Cusachs.

Fotocomposició i impressió: Gràfiques Lloreda
C/ Girona, 56. Granollers

Dipòsit Legal: B-44.775-91

Sumari

PORTADA

Creu Roja.

Idea de Marc Duran.

6-8. El vermell més solidari

Revisió de l'estat actual de Creu Roja a Argentona amb motiu del seu trasllat. Gairebé quaranta anys després de la seva fundació, l'entitat disposa d'una estructura professionalitzada en què els voluntaris continuen jugant, però, un paper importantíssim.

9. Una aula més de P3

Pares i mares surten al carrer per demanar més places de preescolar (P3) al centre urbà davant la insuficient oferta existent. Ensenyament respon amb la concessió d'una nova línia amb 25 places més a la Bernat de Riudemeia.

10. Esteve presenta la renúncia

El cap de l'oposició i portaveu de CiU anuncia que deixa la política municipal per motius de feina. El seu lloc l'ocuparà Francesc Molist.

12-13. Entrevista a Andrés Cavallín

L'actor argentí, instal·lat a la vila des de fa 7 anys, acaba d'estrenar un espectacle amb tints autobiogràfics sobre els molts emigrants que van travessar el bassal el segle passat.

21. En terra perillosa

L'argentonina Montse Catà forma part d'una ONG que ajuda el poble palestí enmig d'una situació de constants tirotejos i bombardejos.

25. El líder del CBA

Peça clau en els últims èxits del bàsquet local, Carlos Chacón és tot un personatge tant dins com fora la pista. Tant que fins i tot va tenir durant unes setmanes una penya pròpia.

Editorial

A Argentona, la secció local realitza una feina fosca, molts cops poc valorada, però vital. Preguntin, parlin amb els avis i altres persones que reben el servei d'atenció domiciliària i els explicaran la dedicació, l'esperit, el tracte quasi familiar que veuen.

Creu Roja

En un món egoista i individualista, cada dia és més difícil trobar exemples de col·lectius que ho donin gairebé tot per als altres sense demanar pràcticament res a canvi. ONG com Creu Roja entren dins d'aquests excepcionals paràmetres. A Argentona, la secció local realitza una feina fosca, molts cops poc valorada, però vital. Preguntin, parlin amb els avis i altres persones que reben el servei d'atenció domiciliària i els explicaran la dedicació, l'esperit, el tracte quasi familiar que veuen.

No és cap secret que la situació econòmica és delicada, que les aportacions populars d'ajut a l'ens han davallat força. Però, que no recordem que caps de setmanes i festius els voluntaris continuen posant servei d'ambulàncies de franc? O que per Reis promouen que cap nen es quedi sense joguina? O que famílies desvalgudes puguin tenir aïllats a l'hivern? Només hi pensem quan els necessitem. Aleshores sí que ens agrada estar ben assistits, que algú arribi de pressa i atent al nostre ajut. En tot cas, l'Ernest Ferrer, el pare de la criatura a la vila, pot descansar tranquil perquè encara hi ha gent tant professional com voluntària que es trenca les banyes, fa mans i mànigues, posa diners de la pròpia butxaca... per tirar endavant.

En aquesta editorial també voldríem comentar dues coses més. La primera, el gran esperit reivindicatiu mostrat per pares i mares per reclamar places de P3; i la segona, l'adéu de Josep Maria Esteve (CiU), una pèrdua important per l'oposició del consistori argentoní.

Carta de l'alcalde

Tots junts per l'escola pública

Cadascuna de les parts –pares i mares, escoles, Ajuntament, Delegació d'Ensenyament– ha seguit la seva pròpia estratègia però, al mateix temps, s'han fet les coses d'una forma que ha permès arribar a una situació final quasi òptima mantenint una bona entesa entre totes les parts implicades.

L'equip de govern actual és un decidit partidari de l'escola pública argentonina. Ens agradaria que tots els nens i nenes de la vila anessin a l'escola pública, a qualsevol d'elles i, sempre que es pugui, a una escola pública que estigui el més propera possible del seu domicili.

Aquest any un nombre molt important de pares i mares dels nens i nenes que han de començar l'escola, és a dir, els de tres anys que es matriculen a P3, han fet l'opció de l'escola pública. Això és molt positiu per les raons que hem esmentat anteriorment. Tanmateix el nombre de prematriculats s'ha incrementat d'una manera espectacular i poc previsible. Hi ha hagut 109 prematriculats de P3 a tot el municipi, 97 dels quals resideixen al nucli urbà. En el conjunt del municipi hi ha 9 preinscrits més que el nombre total de places existents i en el nucli urbà estrictament només hi havia 75 places pels 97 inscrits.

Davant d'aquesta situació complexa crec que s'ha demostrat que les coses es poden fer d'una manera per tal d'aconseguir arribar a una solució adequada per a la gran majoria: aconseguir una nova línia de P-3 per al proper curs 2001-2002 i anar cap a la creació d'un nou centre escolar en el nucli urbà el més ràpid possible.

Cadascuna de les parts –pares i mares, escoles, Ajuntament, Delegació d'Ensenyament– ha seguit la seva pròpia estratègia però, al mateix temps, s'han fet les coses d'una forma que ha permès arribar a una situació final quasi òptima mantenint una bona entesa entre totes les parts implicades. El que ha caracteritzat aquesta forma de fer tan positiva ha estat: la ràpida reacció de tothom per buscar una solució adequada i per donar respostes ràpides i concretes; la unió entre els pares i mares, les escoles i l'Ajuntament, tot mantenint una estratègia pròpia i diferenciada; la capacitat de negociació amb la Delegació d'Ensenyament i la voluntat d'arribar a solucions; la capacitat d'escoltar i de dialogar de totes les parts, i la gran participació que hi ha hagut en el procés.

Una mostra de com s'han de fer les coses: entre tots, fent pinya, dialogant, escoltant, participant, cercant solucionar els problemes. Una nova manera de fer les coses que, en la part que ens pertoca, procurem anar aplicant a la nostra política i gestió.

L'alcalde, Antoni Soy

Cartes dels lectors

Melitón Manzanos

Voldria que això s'entengués com una crida a la reflexió contra el que podríem considerar com un insult a una democràcia en inici. Com a conseqüència de la Guerra Civil milers de dones i homes vàrem lluitar, primerament als fronts de batalla i després molts vam quedar captius a camps de concentració, batallons de treball forçats, presons franquistes i altres a l'exili. Després també ens jugàrem la vida a la clandestinitat per si era possible recuperar la llibertat i la democràcia, i els avenços socials que la Constitució republicana preveia. Tot això ens fou robat per la força de les armes. Ara, després de 60 anys, tenim un cúmul de raons que obliguen a atorgar un respecte a aquest passat. Però decisions dels qui haurien de respectar-lo obren ferides sobre ferides, insulten i menyspreen tota humanitat de sacrificis. La justa reconciliació que amb sacrifici vàrem acceptar no pot significar la repetició d'accions bàrbares encara que siguin morals.

Per aquesta raó, dirigim una crida a tothom perquè ens salvin d'aquest aprobi de veure'ns insultats i menyspreats davant de l'actuació del Govern, que ha ofert un guardó, no a un màrtir (nosaltres mai no hem aprovat l'assassinat) sinó a un personatge dels que mai honoraran un poble ni la humanitat: ens referim al botxí Melitón Manzanos, producte representatiu d'un règim que fou l'aprobi de la nostra civilització. A més, tal com ha estat el comportament del govern del PP al negar-se altra vegada a la condemna de la sublevació franquista i els 40 anys de dictadura. En el Decret de l'atorgament de la Medalla a les "Víctimes del Terrorismo" concedida al botxí Melitón Manzanos, hi ha un paràgraf que diu: «es una muestra de gratitud por el servicio doloroso y fecundo prestado en aras de Libertad y convivencia en paz de todos los españoles». Pitjor burla a la llibertat i democràcia és impossible que es pugui fer.

Tario Rubio

Agressió al patrimoni

Fa unes setmanes que la font del Ferro va ser objecte de l'atzagaia d'un grup de brètols que varen descarregar la seva ignorància malmetent la teulada d'aquesta indefensa font. Desgraciadament, però, no és l'única, ja que la font de la Puput, de l'Esquirol i d'en Baló darrerament també han rebut la visita del qui no sap valorar i respectar l'entorn que tenim. Aquests fets sovintegen, sense que ningú faci res per evitar-ho: Què podem fer els argentonins? Què fa l'Ajuntament d'Argentona?

Com ja és sabut, aquestes fonts han estat arranjades pel grup de Fonts, que és una colla d'amics que dediquen el seu temps lliure, esforços i il·lusions, "la flama encesa" de les fonts d'Argentona, de manera altruista i totalment desinteressada.

A excepció de la tasca portada per aquests amics, no són gaire freqüents les atencions per millorar les nostres fonts, ja que no hi ha cap institució municipal, comarcal ni forestal que vetlli per aquest patrimoni i cal que hi sigui aviat.

La majoria de les fonts restaurades són visitades per moltes persones que les respecten, però n'hi ha uns quants que les embruten i que aprofiten qualsevol lloc per llençar les seves deixalles.

Esperem que imperi el civisme i anem arraconant cada cop més aquestes accions incivilitzades.

Pep Padrós

El Rodet, un altre arxiu que plega

Ja fa més de 20 anys des que sense cap afany de lucre, vaig començar a fotografiar i arxivar els esdeveniments locals de tota mena. El que va començar només com una eina de treball pel recull de les fonts d'Argentona, amb el temps ha esdevingut un arxiu d'abast local a on una gran quantitat d'imatges del segle XX romanen inèdites en un racó de les prestatgeries, esperant temps millors.

Desconec si hi ha cap altre arxiu d'aquestes característiques que s'hagi mantingut durant dues dècades i que hagi anat plasmant l'evolució de la vila i dels seus vilatans. Aquest arxiu està format bàsicament per fotografies fetes per mi mateix, però també he pogut adquirir alguna col·lecció molt interessant d'imatges d'anys anteriors. Avui per manca de suport i de disponibilitat de tota mena, resta adormit però no mort.

Espero que en un futur proper la meua tasca, i la de molts altres argentonins que públicament o discretament han anat fotografiant la vila en algun moment de la seva vida, surti a la llum i es consideri tot aquest material com part de la història local. I tant de bo que es potenciïn els arxius i col·leccions que encara avui es troben a la foscor dins d'armaris o en caixes de sabates. Precisament, quan aquest article estava a punt d'entrar a impremta, he conegut l'existència d'un important i inèdit arxiu de fotografies estereoscòpiques d'Argentona. Malauradament a un preu inassequible per un modest aficionat.

Vull aprofitar aquestes ratlles per donar les gràcies als molts veïns i autoritats que m'han facilitat la feina i permès aquesta dèria.

Arxiu gràfic el Rodet
Pep Padrós i Marfany

Compres virtuals

Podríem dir que la targeta de crèdit és un dels grans invents de la humanitat, ja que amb un simple tros de plàstic pots anar a milers d'establiments d'arreu del món i comprar amb la més absoluta comoditat sense la necessitat de portar efectiu. L'únic inconvenient que té és que quan anem a actualitzar la llibreta i veiem el saldo, ens adonem que aquell mes hem tirat massa de tarja.

El meu cas va ser particular, ja que en actualitzar la llibreta em va cridar l'atenció un càrrec, de "x" ptes. en concepte d'un tal STAR CAFÉ, que no em sonava gens.

En els tiquets de compra no n'hi havia cap amb aquest nom ni amb aquell import. Després vaig intentar recordar on havia anat aquell dia i què havia comprat, i el resultat va ser nul. Finalment vaig anar a l'entitat bancària. Van teclejar l'ordinador i em van preguntar si havia fet alguna compra per Internet. Això em va donar la resposta que ja sospitava. Algú havia efectuat una compra virtual en nom meu i utilitzant el meu número de targeta. Però com? Jo no havia perdut ni deixat la tarja a ningú, per tant com havien pogut accedir a unes dades en principi tan personals? Doncs, suposo, d'una manera tan senzilla com agafant un d'aquests tiquets de resguard que ens donen a la botiga quan comprem amb una tarja i que, sense donar-li la importància que realment té, llencem sense pensar que allà hi ha el nostre nom, cognoms i número de tarja, dades suficients per comprar per Internet.

Per sort, un dels avantatges de viure en un poble és que tothom es coneix i, evidentment, com a clienta que sóc de l'entitat bancària, se'm va abonar la quantitat en qüestió. Després em van dir que era el segon cop que es trobaven amb un cas com aquest aquí a Argentona, i el més curiós és que també ho van fer des d'aquest STAR CAFÉ, un bar que té domicili fiscal a Barcelona i on el suposat lladre cibernètic es connecta a Internet i fa compres virtuals mentre un pren un "cafetó".

Blanca Ballbona

Les cartes dels lectors es poden lliurar a Ràdio Argentona fins al 21 de maig del 2001 i han de tenir una extensió màxima de 1.600 caràcters. La redacció es veu amb el dret de no publicar-les, en cas que l'extensió sigui superior. L'escrit també es pot enviar a través d'e-mail a l'adreça: ra@argentona.com

Nota: El consell de redacció ha decidit que les cartes dels lectors amb contingut polític hauran d'anar signades.

Esteve Català

Una força viva

A Argentona parlar de la Creu Roja és parlar de la identitat de la nostra vila. És una entitat que sempre ha estat molt viva en el coneixement i en els cors dels argentonins. Una entitat d'abast i prestigi internacional que va néixer de la mà de l'Ernest Ferrer "el sabater", un home que es desviava per fer coses pel poble.

Per la Creu Roja hi han passat moltíssims argentonins en prop de 40 anys, tant com a personal sanitari, com en les seves juntes rectoras. Encara recordem tot aquell grup de joves i no tan joves, gent del poble, uniformats ells amb roba paramilitar i elles amb bata blanca. Feien guàrdia a les nits i els caps de setmana i festius, amb l'ambulància a punt per si havien de sortir per un accident, per portar algun malalt a l'hospital o bé al dispensari per realitzar primeres cures, o amb els cursets de socorrisme o el seu departament del Banc de Sang.

Era una tasca prou ben portada, si mirem enrera i veiem els recursos existents en aquells moments. Més tard desapareix la uniformitat d'aquella vestimenta, com també una sèrie de comandaments, la Creu Roja es modernitza i es posa encara més al costat del poble, esdevé totalment una associació civil. Però la globalització també arriba a la sanitat i ara es vol rendibilitzar el servei de trasllats, i això provocarà que segons el nou mapa sanitari el Maresme Centre sigui atès per ambulàncies d'empreses privades. I la nostra Creu Roja, com sempre, tirant endavant, amplia el seu formidable caire social amb gent gran, servei d'atenció domiciliària als malalts i no deixa de donar el servei preventiu d'ambulància en actes esportius i culturals. És una institució viva, activa i sempre present a casa, és de les que es fan notar i cal estar sempre amb ella; que trobaríem a faltar si no tinguéssim, i que ens fan creure que hi ha quelcom més que la globalització.

UN MÓN

Quatre professionals i una trentena de voluntaris formen l'equip humà de l'actual secció de la Creu Roja a Argenton. No són gent corrent, estan fets d'una pasta especial. Quan els mires i els escoltes parlar, ràpidament t'adones que ho porten a dins, que no escatimen ni hores ni esforços. «S'ha de sentir, si et fas voluntari perquè hi ha l'amic o el conegut està demostrat que la gent es cansa i plega. Els altres estem tarats, sentim la Creu Roja, no ens importa perdre un matí, un vespre, mullarnos, passar fred. Crema molt i moltes vegades dones molt de tu a canvi de res. Has d'estar preparat per ser així», reflexiona la coordinadora tècnica de Creu Roja, Marta Obón.

Amb els anys, sobretot amb l'aparició de noves ONG, el voluntariat de l'entitat ha minvat, s'ha disgregat. Dels que queden la immensa majoria és jove. Captar personal més gran ha esdevingut l'assignatura pendent dels últims temps. Creu Roja proporciona als seus voluntaris formació de diversos tipus tant per a primers auxilis com fins i tot per treure's el títol d'auxiliar de transport sanitari (equivalent a una FP, se'ls prepara per fer l'examen).

Nou local. Tot aquest grup de persones han treballat amb il·lusió en el canvi de seu que recentment han hagut de fer, en

ALFONS GÜELL

Ernest Ferrer (a dalt, el segon per la dreta), Gonçal Calvo i el Sr. Artigas (al mig) en els inicis de l'entitat.

expirar el contracte de lloguer de l'edifici de l'antiga Empresa Casas. Després de tres anys gairebé d'estada a l'avinguda Puig i Cadafalch, a tocar de la plaça Nova, Creu Roja s'ha traslladat cap al carrer Joan XXIII número 15. El nou local té menys superfície i no disposa de garatge per als vehicles, per als quals s'han hagut de pintar uns aparcaments restringits/exclusius al carrer. «Hem sortit perdent en aspectes com aquest, però continuem estant al centre, més a prop del ciutadà, ja no ha d'entrar tant cap a dins, i ens l'hem pogut adaptar a les nostres necessitats», explica Obón. Creu Roja oferirà els mateixos serveis i si es pot algun més, ja que s'ha habilitat una sala polivalent on fins i tot s'hi podran fer donacions de sang —així la gent no haurà d'anar tota a l'Ajuntament en les campanyes que es realitzen—. La seu de Joan XXIII ha estat cedida per l'Ajuntament, el qual en paga el lloguer, cosa que signifiquen 850.000 pessetes a l'any que s'han afegit al conveni anual entre els dos organismes. Es tracta del tercer canvi de local d'aquesta dècada. Abans de Puig i Cadafalch, l'ONG va estar molts anys al carrer Jacint Verdaguer en condicions no gaire bones.

MARC DURAN

El servei d'atenció domiciliària té molta demanda.

Nascuda el 1964 de la mà de l'il·lustre Ernest Ferrer i Pubill, la Creu Roja de la vila continua sent avui una important referència de l'atenció social i sanitària local. Més professionalitzada, més especialitzada en serveis domiciliaris i amb un paper encara important del voluntariat, l'entitat ha viscut canvis destacats en els últims mesos. D'una banda, des de l'octubre ja no s'encarrega del transport sanitari diari d'urgències. De l'altra, des d'aquesta primavera té nova seu al carrer Joan XXIII.

Atenció domiciliària. Aquest és el servei més important que ofereix avui l'entitat sanitària, un servei destinat a persones grans i discapacitades. En concret s'atenen 43 domicilis d'Argentona en els quals es treballa una hora i quart continuada, fet que permet ser al màxim de llocs possibles. Els socis i col·laboradors n'esde-

perquè la demanda pot oscil·lar molt. Sap greu però no pots fer-hi més», comenta la coordinadora de Creu Roja. En l'atenció domiciliària també es realitzen serveis que entren en el conveni amb Serveis Socials de l'Ajuntament. En aquest cas es presta a persones seleccionades per la treballadora social basant-se en

Creu Roja manté les sortides dels caps de setmana (des de divendres a les 21.00 hores fins a diumenge a les 21.00 hores, i els festius) gràcies a la tasca desinteressada dels voluntaris. Dues ambulàncies per a urgències a la vila demostren la vocació de servei de l'entitat. «Encara que perdem diners en benzina, manteniment

OLIDARITAT

venen els principals beneficiats, tot i que també es cobreixen altres casos. El mínim que es demana són 23.000 pessetes al mes, diners pels quals es dona: assistència i acompanyament, control de medicació, anar a comprar, vestir, llevar, posar a dormir... «Tenim el servei col·lapsat. Hi ha gent en llista d'espera però no podem arribar-nos a augmentar el personal

unes sol·licituds i en un estudi de l'expedient.

Transport sanitari. Des de l'octubre passat, l'entitat argentonina ha deixat de tenir la concessió del servei diari d'ambulàncies d'urgència, concessió que va guanyar i ostenta el Consorci del Transport Sanitari de Catalunya. De tota manera,

dels vehicles... creiem que és el nostre deure tirar-ho endavant», recalca Marta Obón.

Altres serveis. La cooperació també centra una part considerable de les activitats de Creu Roja. En l'àmbit local fomenten campanyes de recollida de joguines pels Reis, i de mobles i abrics per a famílies argentonines necessitades durant l'hivern. En l'àmbit internacional participen en la recaptació de fons per a països afectats per catàstrofes i desastres naturals: canalitzen ajuts a través de números de compte i la donació de kits alimentaris (paquets d'oli, llegums, llet...).

L'entitat de la vila també es preocupa pel medi ambient amb la promoció d'iniciatives de conscienciació de l'entorn, reciclatge d'alumini (aixafen llaunes amb crashers i les porten a drapaires especialitzats). Amb l'Ajuntament, a banda de Serveis Socials, tenen conveniats els serveis preventius d'ambulàncies per a diversos actes festius, culturals i esportius. En aquest línia també reben encàrrecs d'associacions i institucions que organitzen per exemple campionats de cros, de trial...

Amb les escoles estan mirant d'introduir cursos d'iniciació als primers auxilis (CIPA) per a estudiants de secundària. En els centres educatius justament hi han fet diversos simulacres d'emergència. «Els nens fan molt bé el paper de víctimes;

RESUM D'ACTIVITATS I SERVEIS		ANY 2000	
CREU ROJA D'ARGENTONA			
Projecte "Higiènic sanitari a domicili"		Serveis preventius esportius	
Total usuaris	40	Total usuaris	84
Total intervencions	5.843	Total intervencions	356
Total personal assalariat (diferent)	4	Total personal assalariat	1
Total voluntaris participants	47	Total voluntaris participants	47
Projecte "Suport domiciliari"		Serveis preventius culturals	
Total usuaris	4	Total usuaris	23
Total intervencions	338	Total intervencions	62
Total personal assalariat	0 (id. anterior)	Total personal assalariat	1
Total voluntaris participants	47	Total voluntaris participants	4
Coop. internacional. Activitats sensibilització		Emergències	
Total intervencions	8	Total usuaris	295
Total personal assalariat	1	Total intervencions	179
Total voluntaris participants	17	Total personal assalariat	1
Campanyes locals infància		Total voluntaris participants	47
Total usuaris	148	Lloc de socors / dispensari cures	
Total intervencions	148	Total usuaris	221
Total personal assalariat	1	Total intervencions	0
Total voluntaris participants	47	Total personal assalariat	3
		Total voluntaris participants	47
		Conveni Ajuntament d'Argentona	
		Import total	3.750.000.-

quan els portes en ambulància sembla realment que estiguin a punt de morir-se, i quan s'ha acabat es barallen per tornar a pujar al vehicle amb totes les dificultats de treure's ràpidament tots els embenatges...», explica Obón.

De números i imatge. Creu Roja és per damunt de tot una ONG, no busca enriqueix-se però tampoc resultar una empresa deficitària. La seva gestió no resulta fàcil, i els números sempre costa que surtin. «Sempre anem al límit. Els auditors sempre ens esbronquen. Molts dels que hi som hi arribem a posar diners.» Cal pagar quatre sous a més de les despeses de manteniment de local i vehicles. En total hi ha uns 800 socis a Argentona, però no tots abonen la mateixa quota. Aquesta pot oscil·lar entre les 1.500 a l'any i el que es vulgui. Situar el mínim en 5.000 pessetes a l'any és un dels propers objectius de l'ONG. Quant a la imatge, el concepte de Creu Roja és en general bona per part dels vilatans. «Hem guanyat amb el servei d'atenció domiciliària. Molta gent ens ha agraït la dedicació i el temps. Un prestigi que amb el servei d'ambulàncies no teníem. Sempre mirem de tractar tothom amb el màxim d'humanitat, no com a paquets sinó com a persones. Els considerem de la nostra família i ells també a nosaltres. Hem entrat a moltes cases de la vila. El vox populi ha parlat bé. De tota manera una cosa negativa n'esborra deu de positives.»

Unes pinzellades històriques. La data oficial de constitució de la Creu Roja a Argentona ens porta al 5 de juny de 1966. La gestació comença, però, abans. Parlem de 1964, quan Ernest Ferrer i Pubill va iniciar converses amb l'Assemblea de la capital maresmenca i la Provincial de Barcelona. L'expresident del Llaç d'Amistat i sabater argentoní va explicar-li la idea al

doctor Calvo, que de seguida s'hi va afegir sent-ne el primer delegat el març-abril del 65 (Joaquim Gel, el primer president). Poc després van fer ja un curs de socorrisme i instal·laren una caseta a prop del Sant Crist per donar els serveis. En aquells primers temps anaven a la finca de can Gai llart a fer les pràctiques i fins i tot a la del senyor Enric Negre. Justament aquest últim va convertir-se en un destacat mecenes de l'entitat aportant un donatiu inicial de 50.000 pessetes. Després al 66 arribaria la citada constitució oficial en un acte a l'Ajuntament amb un representant municipal (Sr. Artigas), membres de la Creu Roja, el matrimoni Negre, els sanitaris i sanitàries. Fins a 1980 Ferrer va ser l'home fort de l'entitat, per la qual ho va donar tot: cercava socis; cobrava les quotes; buscava xofers, sanitaris i d'altres coses; durant un parell d'anys va rentar la roba de Creu Roja a casa; tenia el telèfon de l'ONG a casa i quan trucaven ell mateix agafava l'ambulància i feia els serveis que calia. Per cert, la primera ambulància es va comprar per subscripció popular a principis dels 70: una Renault 12, adaptada pels mateixos voluntaris de Creu Roja.

Després vindrien presidents com Santi Mora, Esteve Català, Josep Pou, Daniel González, Francesc Villegas... El 1983 amb Català s'arriba a editar un butlletí sense una periodicitat definida que explicava les activitats de Creu Roja. Aquell mateix any s'adquireix la primera rulot i es dupliquen el nombre de donacions de sang. El 1984 comença a gestar-se la reforma de l'ONG, que portaria a la seva progressiva desmilitarització. Recordem que fins aleshores l'entitat havia estat una organització paramilitar de suport logístic de l'exèrcit i de la societat amb una cadena de comandaments definida. L'estructura civil es va acabar implantant tal com requerien els nous temps.

Coses d'aquí

Rosa Masó

Força reivindicativa

De sempre, el nostre poble ha treballat per aconseguir que l'Escola pugui anar millorant en qualitat i quantitat.

No és res de nou que quan comença el curs escolar sovint hi hagi problemes d'organització, manca de mestres... Quantes vegades ha calgut mobilitzar-nos per poder aconseguir allò a què tothom té dret: "Una escola pública i de qualitat".

Em vénen al cap els esforços i el que va costar tenir en el seu dia el CLA (Col·legi Lliure Adoptat) una mena de sucursal de l'Institut, que va durar poc temps.

Quants anys s'ha hagut de treballar en condicions no gaire dignes (amb les cargoles) per al final aconseguir l'IES. Recordo cap als anys 80 un inexplicable conflicte per a tot Catalunya: el MEC enviava aproximadament 2.000 mestres menys.

Els pares, l'Associació de Pares d'Alumnes d'aquell moment, decideixen no començar les classes fins que es facin assemblees i es vegi clar que tots els alumnes tindran el seu mestre. Accions conjuntes amb la Regidoria d'Ensenyament de l'Ajuntament i el poble porten a una manifestació, partint de l'Ajuntament fins a la cruïlla amb la C1415 de Mataró a Granollers, col·lapsant totalment el trànsit. També molts establiment públics van tancar les portes recolzant les accions i van ajuntar esforços en l'àmbit comarcal. Ara fa pocs dies al nostre poble hi ha hagut uns actes reivindicatius demanant més places escolars per als nens de 3 anys al centre del poble.

Si ens n'adonem, al llarg de la història sempre hem hagut de fer pressió a les administracions per aconseguir uns drets que ens són propis. Altre cop, això ha estat el principal punt de força que ha fet moure a l'Administració autonòmica. No hauria de ser així, però els resultats canten.

El nou espai de l'entitat al carrer Joan XXIII.

MARC DURAN

Gran moguda popular pel carrer Gran per demanar més places de P3.

Protestes fructíferes

Ensenyament es compromet a crear 25 places més de preescolar al centre urbà després d'una intensa campanya reivindicativa

Era un problema que ja als darrers anys s'havia detectat, però que la demanda d'enguany va fer explotar definitivament. La insuficient oferta de places escolars als centres educatius del nucli urbà d'Argenton per als nens i nenes de tres anys va mobilitzar pares i mares afectats per reclamar solucions de manera ferma i decidida. Des de principis del mes de març van iniciar una campanya de recollida de firmes per presentar a la Generalitat, administració a qui els pares van enviar una carta per sol·licitar una reunió amb la delegada territorial d'Ensenyament, Aurora Danés. En la missiva es denunciava que a Argenton hi havia més cens infantil que places educatives existents. A la vila concretament són tres les escoles públiques que ofereixen servei educatiu (amb 100 places totals): Bernat de Riudemeia, Francesc Burniol i Sant Miquel del Cros. Aquesta darrera té places vacants, però en opinió dels pares queda massa lluny del centre urbà (a tres quilòmetres), i això fa que sigui poc operativa, sobretot quan qui s'encarrega dels nens són els avis. En aquest sentit, en la

carta a Ensenyament també es comentava la conveniència que els alumnes poguessin anar a peu a classe i que el seu entorn social immediat estigués ubicat a l'àrea d'influència de l'escola.

Suport municipal. Pel camí, els pares van trobar el suport de l'Ajuntament, amb qui van unir esforços per pressionar l'Administració autonòmica, institució que té la competència total en la matèria. D'aquesta manera van elaborar una proposta conjunta perquè la Generalitat fes càrrec del cost d'un local que serviria d'aula per absorbir els infants de tres anys, així com de la despesa del personal, del mobiliari i del manteniment. D'altra banda, des de l'AMPA de l'Institut de Secundària també es va emetre un comunicat en què es considerava urgent la construcció d'una nova escola per a la qual l'Ajuntament hi hauria de posar el terreny i la Generalitat completar l'obra. Els pares de l'IES estan preocupats per com afectarà en el futur el creixement de la població a l'Institut.

Manifestació popular. El dissabte 24 de març, es va fer una manifestació per donar més ressò públic a l'afer. Sota el lema "Escola pública al casc urbà per tothom", prop de 300 pares, mares i fills es van concentrar davant del camp de futbol per iniciar una marxa reivindicativa que va desfilar pels carrers de la vila fins arribar davant l'Ajuntament. Allà el portaveu d'aquest col·lectiu, Joan Lluch, va llegir un manifest en què es demanava a totes les institucions polítiques que fessin tot el possible per aconseguir una nova escola i per solucionar l'escassa oferta escolar al centre de la vila. I és que en finalitzar el període de preinscripció a les escoles públiques hi havia 97 nens inscrits per només 75 places reals.

Compromís autonòmic. Després de tots aquests fets, la Generalitat va anunciar el seu compromís de crear una nova línia de P-3 amb 25 places més, sempre que el nombre d'inscrits es mantingui i continuï sent superior al de places disponibles. Ensenyament ha decidit d'acord amb el govern local ubicar aquesta aula en l'escola Bernat de Riudemeia, tot i que caldrà definir el projecte sobre paper i sobre el lloc concret de les instal·lacions. D'aquesta manera els nens que no cabien tant a la Burniol com a la pròpia Riudemeia tindran cabuda en la nova construcció. En principi, la voluntat és que al setembre ja existeixi aquest nou espai educatiu. Tant la regidora Margarida Colomer com l'alcalde, Antoni Soy, van mostrar la seva satisfacció per la fita aconseguida gràcies sobretot al moviment social i també a les gestions consistorials. Joan Lluch també celebrava el triomf, però va recordar que cal que els pares mantinguin les seves inscripcions fins al final perquè no se'ls retiri la nova aula.

Comiat sobtat

El cap de l'oposició, Josep Maria Esteve (CiU), deixa el consistori

Després de dos anys de legislatura, el número 2 i portaveu del grup municipal de Convergència i Unió, Josep Maria Esteve i Sorigué, abandona la nau. Esteve va fer pública la renúncia a la seva cartera al final del ple del 6 d'abril passat, un cop valorats els canvis que està visquent en el terreny professional (nou director general de Menta). El de CiU se'n va després de molts anys en la política municipal. El 1987 es presenta per primera vegada a la llista convergent com a número 2 i entra al govern Canal com a titular d'Hisenda i primer tinent d'alcalde. El 91 forma part de la candidatura de CiU a Mataró. Després d'una legislatura a l'oposició, torna altre cop com a número 2 del cartell electoral dels nacionalistes a la vila i accedeix novament a responsabilitats de govern (Hisenda i Activitats Classificades). Durant aquesta època també es converteix en conseller comarcal de CiU i fins i tot en portaveu del partit al mateix ens. Els resultats, però, dels comicis del 99 el fan asseure altre cop a la banqueta opositora assumint les funcions de portaveu.

Adéu definitiu. En el seu discurs de comiat, Esteve va deixar clar que les seves noves obligacions professionals li impedié de dedicar tot el temps necessari a la política i que per fer les coses a mitges preferia plegar. El mateix convergent va dir que havia tancat una etapa de la seva vida i que el seu adéu es podia considerar

«quasi com a definitiu», descartant pràcticament qualsevol opció de tornar. Josep Maria Esteve, va afegir que va entrar en la cosa pública gairebé «sense voler» i que «en 14 anys els moments dolços sempre han tapat els agre». L'exportaveu de CiU feia una crida alhora a tots aquells vilatans «capaçs de generar futur, perquè donin el pas de renunciar a part de la vida privada per treballar pel poble», com ha fet ell i tants altres regidors de l'Ajuntament. La resta del plenari, representants dels altres grups i el mateix alcalde, van entendre el seu comiat tot i que el van lamentar força.

Molist, nou regidor. La vacant deixada per Esteve serà ocupada pel següent membre de la llista electoral de Convergència: el número 5, Francesc Molist. Fill de Domingo Molist, expresident del Centre Parroquial i extinent d'alcalde a la dècada dels 40, el nou edil debuta en la política als 62 anys. Militant de CDC des del 89, exmembre del comitè executiu local de CDC i assidu col·laborador tant en activitats esportives com festives municipals, el substitut d'Esteve afronta el repte amb entusiasme. «Espero que entre tots puguem oferir millores al poble i a la gent que hi viu. Segurament algunes vegades discreparem però amb cordura». D'altra banda, les tasques de portaveu del grup municipal passaran a mans de l'exalcalde Joaquim Casabella.

Esteve (al mig), en el moment d'abandonar la cadira de regidor.

Mirant enrere sense rancúnia

Ferran Catà

Figures reconegudes

Amb tot el carinyo i abnegació s'ha volgut significar amb la figura del doctor Gonçal Calvo la imatge que avui escasseja del vertader metge rural, del que sap a l'hora que va a dormir però no quantes hores dormirà perquè sempre està al servei de qualsevol que tingui necessitat. Gràcies als seus esforços i tracte amb els argentonsins va merèixer el títol de fill adoptiu de la vila. Quan es va retirar, va tenir una manifestació del poble que li va demostrar l'afecte que li professava. Després el vàrem perdre, però el que mai no es perdrà és el seu record i la seva estimació, i per això s'ha dedicat un gegant a la seva memòria. S'ha fet amb tot el respecte i admiració, qui no ho veu així que sàpiga que aquesta ha estat des de l'origen la intenció de la colla. Ha sigut sempre un costum arreu voler homenatjar persones que s'han entregat, que han estimat el poble que els ha acollit.

Al mateix temps també es van incorporar dos personatges més a la família gegantera: els senyors de l'Aiguanaf. Recordo que a la vila hi havia diversos camps de tarongers no aptes pel consum però amb la flor, la tarongina, es podia destil·lar un aiguanaf d'una importància i qualitat que aviat va ser famosa a tota la comarca. Tant va ser així que de pobles veïns venien a buscar l'aiguanaf d'Argenton per les propietats medicinals, principalment per les senyores gestants, per les basques, pels marejos... Van ser uns senyors, el nom dels quals ignoro, els qui ho van establir a la vila. No s'ho van inventar pas ells ja que des de l'antigor, potser des de l'època romana, es coneixia aquest remei. Que la construcció d'aquests nous gegants serveixi per anar seguint la tradició gegantera del poble i que no decaigui la il·lusió festiva. Que ja fa més de 40 anys que van veure la llum els primers, els senyors de Burriac, i que de pares a fills s'ha anat passant la fal·lera.

Els senyors de l'aiguanaf i el doctor Calvo a primer terme. Darrera els senyors de Burriac i la Blanca.

La Colla local estrena tres noves figures que homenatgen el doctor Calvo i els senyors de l'Aiguanaf

Una de gegants!

Després de més d'un any de gestació, la Colla Geganter d'Argenton va fer, el passat 4 de març, el bateig en societat de les seves tres noves joies de la corona. Tres nous gegants que suposen per les seves característiques estructurals un salt cap a la modernitat, i pels rostres i vestimentes un homenatge a tres personalitats importants en la història del nostre municipi. Va ser la figura reina i ancestral del Senyor de Burriac, qui va oficiar de mestre de cerimònies en la presentació a la plaça Nova de les cares de la família geganter. Eren molt pocs, comptats amb dits d'una mà, els qui sabien el secret que s'amagava entre bastidors. Tots ells havien vetllat per mantenir fins aquella hora l'anonimat dels nou nascuts, i per això es va crear molta expectació entre el públic.

El doctor Calvo. El primer a rebre el caliu popular va ser el gegant del doctor Gonçal Calvo i Queraltó. La imatge del metge argentoní, traspassat el juny del 2000, va provocar forts aplaudiments i crits de suport. La mateixa família va quedar parada de la semblança extraordinària de la figura amb el patriarca... Aquell bigoti molsut, les ulleres, la calva, el somriure permanent, i la bata blanca que ho acabava d'arrodonir tot. Joan Albert, president de la colla de geganters d'Argenton, comentava que es reconeixia

d'aquesta manera no només la feina de Calvo (fill adoptiu de la vila) en el municipi sinó la de tota la classe mèdica que ell simbolitza.

Els senyors de l'Aiguanaf. Els altres dos gegants van tenir una acollida bona però diferent. I és que la majoria dels assistents no en coneixien la seva història. Eren els senyors de l'Aiguanaf, un matrimoni anglès del segle XVIII que es va establir a Argenton i va fer fortuna amb un licor molt nostre, extret de la flor del taronger: el nafa. Ell era enginyer i amic del mataroní Miquel Biada (el constructor del primer tren de l'estat espanyol) que el va portar a Catalunya per participar en el disseny de la línia fèrria Mataró-Barcelona. Estant al Pla d'en Boet (abans territori argentoní) va veure-hi tarongers agres i en saber la fórmula per fer l'aiguanaf va decidir-se a provar sort en el negoci... i els calés i el nom que va guanyar!

Més manejables. Un prestigiós taller de Granollers va confeccionar els tres nous gegants argentonins, unes figures molt més manejables i lleugeres que els senyors de Burriac i la Blanca, amb un pes gairebé la meitat inferior, i que volta entre 45 i 50 kilos, per una alçada superior que arriba als 4 metres d'alçada. Per finançar tota l'operació la Colla geganter

va rebre el recolzament no només de les institucions (Generalitat i Ajuntament) sinó sobretot de tot un poble, d'empreses i particulars d'Argenton que van aportar la major part del finançament. El doctor Calvo i els senyors de l'Aiguanaf es converteixen en els substituïts dels senyors de Burriac i de la Blanca en les sortides habituals dels geganters de la vila arreu del país. Els antics es reservaran només per les ocasions molt especials.

Diada festiva. La jornada en línies generals va ser molt positiva. Van venir moltes colles de fora, una d'elles la dels gegants de Sant Julià de Lòria d'Andorra (per la gran i llarga relació existent amb l'argentonina) va esdevenir la padrina de les noves figures. El show va començar a les nou del matí de diumenge amb la plantada de gegants al carrer Mossèn Cinto Verdager. A continuació, totes les colles convidades van anar als patis del Centre Parroquial a fer el tradicional esmorzar. A un quart de dotze del matí es va produir la cercavila dels gegants convidats acompanyant a la família dels senyors de Burriac i al grup Xarop de Canya. I a les 12, la gran presentació de les tres figures noves a la Plaça Nova. Allà es va estrenar també un ball en què hi van participar els sis gegants de la Colla argentonina, els nous i els antics, una coreografia prou complicada.

MARC DURAN

estudis bastant durs. Allà vaig crear cap al 1984 un grup de teatre, Dorrego, que era el nom del president mort pels militars argentins. Es començava a coure un ambient de lluita per la democràcia, i a través d'un format de teatre de carrer pels barris pobres intentàvem transmetre els nostres ideals. Fèiem espectacles de creació. Al cap d'un temps vam fer *Boca River*, una obra en la qual parlàvem de la introducció de la ràdio i el fenomen cultural i social que va significar. L'èxit del muntatge va provocar que ens donessin el Premio Nacional de Teatro del 1988. Va ser la primera vegada que es donava aquest guardó a una obra de teatre de carrer. També vaig treballar amb gent com Jaime Cogan, molt prestigiós a Argentina; vaig participar en un altre èxit a Buenos Aires que es deia *Juancito de la*

«Un privilegi, viure aquí»

Què recordes de la teva Argentina natal?

Vivia a 40 minuts de Buenos Aires. Era un poblet de quatre illes de cases, format per famílies de cognoms com ara Baisarovich, Campanari, Lambortucci, Garcia... una mescla d'immigrants d'arreu d'Europa. La meva mare era d'origen basc i el meu pare era italià. Per això em va cridar molt l'atenció, al venir aquí i posar-me a treballar a les Rambles de Barcelona, veure tant color i gent de tantes nacionalitats.

Com vas decidir dedicar-te al món de l'espectacle?

El meu esperit sempre ha estat molt lúdic, potser perquè era el quart fill d'una família relativament molt pobre i per tant calia fer una mica de teatre per cridar l'atenció.

Sempre m'embolicava en projectes lúdics al meu poble, tot i que mai hi venien ni obres de teatre ni circs. De fet el meu pare es dedicava al món de l'espectacle: era porter de futbol professional al Gimnasia y Esgrima de La Plata. El futbol era espectacle rei a l'Argentina. Vaig jugar a futbol fins a un nivell semiprofessional, però l'ambient no m'agradava. En aquells moments ja estava fent teatre amateur a Berasategui, la ciutat més pròxima al meu poble. Va ser llavors quan vaig decidir de deixar el poble i entrar al conservatori nacional de Buenos Aires el 1980. Tenia 20 anys, amb la dictadura militar ja en el poder. Durant 4 anys vaig treballar de dia i a la tarda-nit estudiava al conservatori. En aquell horari trobava els autèntics artistes amb vocació, gent que havia de treballar i a més poder tirar endavant uns

Rivera, una mena de sainet popular on es parlava de la mescla i l'ebullició cultural que conformaven Argentina i Buenos Aires. Al cap de poc la situació econòmica va empitjorar i vaig decidir marxar. Fins que el 93 vaig trobar Argentona.

Com vas arribar-hi?

D'alguna manera tornava als orígens. Vaig arribar l'abril del 93 procedent de Barcelona, amb la meua companya Iris. Vaig trobar una combinació perfecte de mar i muntanya com és Barcelona i tots els seus voltants. Havia estat a Madrid, a París... però em vaig enamorar d'aquesta terra, la vaig escollir i m'hi vaig quedar. És un privilegi viure aquí. És un poble que té una gran activitat social, cultural... tant en l'àmbit local com en l'àmbit de tot Catalunya. La cultura té un gran valor, està

El 13 de març passat el seu últim espectacle, *Cruzando el charco*, a la Sala Clap de Mataró. Andrés Cavallín, nat el 1960 a Hudson, poble situat entre la capital d'Argentina, Buenos Aires, i La Plata, és un artista total que viu a Argentona des de fa 7 anys. El seu cognom delata els seus orígens, una família del nord d'Itàlia immigrada al país andí. Segons ell mateix, continua portant l'impuls argentí del busca-vides dintre seu, que combina amb un preciós toc mediterrani. A la seva pàtria va encetar una brillant carrera teatral que el va empenyar a emigrar a Espanya el 1990. El Retiro i les Rambles van ser els primers escenaris de l'Estat que va trepitjar. Després vindrien etapes amb Comediants i fins i tot amb el mateix Sergi López, l'aclamat actor català. Ara, consolidat en la roda de l'espectacle, gaudeix de la vila i de la família.

molt ben considerada, i això genera uns valors: cohesiona el poble, fa que els viatants es relacionin, es vegin pel carrer... es crea un poble més humà. Una de les màgies d'Argentona és que està ple d'artistes: músics, pintors, actors... Argentona hauria d'impulsar més la seva obra, creant alguna mena de festival o fira per mostrar l'art argentoní a l'exterior.

Què sents al pujar a un escenari després de tants anys de carrera artística?

No deixo d'estar nerviós, no deixo de tenir por. Els actors som de naturalesa bastant insegurs. Mai sé si agrado al públic que em ve a mirar. M'agrada molt estar damunt l'escenari per tal d'intentar seduir al públic, crear-los una sensació. I a través d'aquestes sensacions transmetre idees. Continuo intentant sempre que allò formal estigui recolzat per contingut. Estic en contra d'aquelles obres que no proposen res de nou, ni una sortida. El teatre ha de servir per continuar posant el dit a la llaga.

Quins projectes tens entre mans?

Ara mateix estic involucrat en diverses coses, però sobretot en el meu treball *Cruzando el charco*. Format per monòlegs, dansa, música... intenta mostrar com un gènere com és el tango es muta a causa del fenomen de la immigració. També treballo amb el grup teatral Latal, amb qui probablement aquest estiu farem una gira per Madrid. Col·laboro amb els Comediants, i també treballo en publicitat, curtmetratges, cinema... el que va sortint.

Com vius la crisi social i financera que pateix actualment l'Argentina?

Malament, perquè allà hi tinc quatre germans, cosins, amics... és una sensació d'impotència. Em costa molt d'ajudar-los a tots, i de vegades em desespero. Conec casos de coneguts que s'han venut tot el que tenien a l'Argentina i han vingut cap aquí per treballar en el que sigui. És molt dur... n'hi ha que se n'han de tornar. La nostàlgia els acaba vençant.

Intentes agafar un cert compromís amb els teus espectacles?

Oi tant! Quan vaig començar podia haver escollit entre ser un actor de TV3 o un actor d'obres combatives. A l'Argentina, al ser majoritàriament blancs, ens és relativament fàcil aconseguir integrar-nos, però n'hi ha que ho tenen molt malament, com són els bolivians, els kosovars, els saharauis, els txetxens... penso que el

món està ple de gent que vol viatjar. Parlo de la immigració com un fenomen que té a veure amb la memòria i la història: de fet el meu propi país es va fer a base d'immigrants. Un altre tema que em preocupa és la globalització. Es poden internacionalitzar les economies; Telefònica pot anar a Llatinoamèrica i comprar el que vulgui, però no s'internacionalitza la justícia, el lliure accés de la gent on vulgui viure... Per què? I el tema de les revistes del cor i els diaris esportius? La gent està estupiditzada. Les dones miren què va fer la Roció, i els homes llegeixen què va dir en Raúl o en Guardiola.

I a Argentona amb què et compromets?

Fa un temps vaig fer un espectacle de carrer sobre els set pecats capitals, que parlava sobre que a Argentona ens estem deixant destruir les muntanyes del voltant del poble, l'obsessió que hi ha per construir... el meu missatge principal va ser un "Ep! Parem una mica d'obsessionar-

nos amb els diners, l'ostentació, per mirar quin cotxe tenim...". Al poble veig molts nanos amb les motos noves, els cotxes acabats d'estrenar... no se'ls ensenya a guanyar-s'ho, a lluitar, a aconseguir-ho. Hi ha com una cultura que tot està sabut. La meua combativitat va encaminada per aquest punt de vista. Mentre hi hagi multinacionals com Telefònica que continuïn xuclant la sang al poble, cal seguir combatint.

Sabem que tens un fill de 7 anys que és primordial per tu.

En Bruno és el meu projecte. Si alguna cosa m'ha ajudat realment a dir "això és el meu poble" i m'ha fet decidir de quedar-me aquí per a tota la vida, aquesta és en Bruno. La seva cultura és la catalana, el seu país és Catalunya, i m'encanta que parli català. És com un fruit que ha sorgit d'haver plantat l'arbre a Argentona...

Poesia argentina amb passió italiana.

Andrés Cavallín, un ballari de primera.

COSES DE LA VILA

Dos podis per a Ríos

L'atleta argentoní José Ríos va afegir dos èxits més al seu palmarès esportiu. Després de passar un mes d'entrenaments a la residència Blume de Madrid (al costat dels Díaz, Roncero i companyia), el de Sant Miquel va liderar la victòria d'Adidas al Campionat estatal de cros per equips que es va disputar el febrer a Salamanca. Ríos, que en principi no comptava entre els favorits, va arribar segon només superat per Alberto Garcia. Després del seu segon títol de campió d'Espanya de clubs, el 4 de març Ríos va pujar al tercer calaix del podi en l'estatal individual de l'especialitat a La Corunya. En un circuit enfangat, gens propici a les seves característiques, va arribar per darrera d'Alejandro Gómez i d'un inhumà Fabián Roncero, i així va obtenir la classificació per al Mundial d'Ostendee (Bèlgica). En la cita internacional del 25 de març, Ríos va fer un discret 35è lloc en condicions més que desfavorables, però va col·laborar en el quart lloc per equips del combinat espanyol. D'altra banda, l'argentoní forma part de la selecta llista d'atletes que reben enguany beca olímpica de la Federació Espanyola. Es tracta de l'ajut més important que es concedeix a un atleta i que volta els 3,5 milions de pessetes. És el primer cop que Ríos es beneficia d'aquesta subvenció federativa en la seva carrera.

Puig plega

El president de la Unió de Botiguers d'Argentona, Josep Maria Puig, ha anunciat que trasllada el seu negoci a Mataró i que no es presentarà a la reelecció del càrrec que ocupa des del febrer del 2000. Puig ha volgut deixar clar que no se'n va perquè no vegi futur comercial a Argentona, sinó perquè les últimes novetats sobre plans d'actuació al municipi li arriben tard i no pot desapropiar l'ocasió que se li dona a la ciutat veïna.

Escola bressol, al setembre

El proper setembre, coincidint amb l'inici del curs 2001-02, es posarà en marxa la primera escola bressol municipal al veïnat de Sant Miquel del Cros. Així ho va anunciar la regidora d'Ensenyament, Margarida Colomé, en el ple del març passat. Un cop resolta la desafectació dels espais a l'escola pública del Cros (on s'ubica el centre educatiu), les obres d'adaptació de l'edifici haurien d'acabar entre finals d'abril i principis de maig. L'escola bressol donarà atenció i educació a infants de 0 a 3 anys a més de servei de menjador i de permanències. Si res no varia, al mes de maig es podran iniciar les preinscripcions, i s'avançarà també en el procés d'adjudicació de l'equip pedagògic que ha de portar la gestió del centre conjuntament amb l'Ajuntament (gestió mixta).

Teatre amateur

Argentona serà la seu de l'Onzena Trobada de Grups de Teatre Amateur de Catalunya, prevista per al cap de setmana del 29 i 30 de setembre i que s'encarregarà d'organitzar el Centre Parroquial de la vila amb la col·laboració de la coordinadora del Barcelonès i el suport de l'Ajuntament. El programa del certamen inclou de tot: cercavila de gegants i teatre al carrer pels espectadors; i excursions, sopars i xerrades sobre la situació del teatre, pels participants. El més destacat sens dubte serà la marató teatral que es farà entre els prop de 400 actors que vindran a la Trobada.

Pla de mobilitat

El Pla de mobilitat i accessibilitat d'Argentona (un projecte de llarg termini per adaptar la realitat del municipi als nous temps) va comptar amb el suport de totes

les forces polítiques en la seva aprovació al ple del 2 de març. Des de l'oposició, el portaveu de CiU, Josep Maria Esteve, va remarcar que el seu grup ja va preveure algunes de les mesures del projecte en el document 125 de la revisió del Pla general d'urbanisme. El cap del PP, Fede Ureña, en una línia semblant, va assegurar que moltes propostes apareixien en el seu darrer programa electoral. L'alcalde, Antoni Soy, va deixar clar que, si bé algunes coses ja havien aparegut anteriorment, hi havia força novetats i que l'estudi és flexible i obert al que pugui passar en el futur. El president de la Unió de Botiguers d'Argentona (UBA), Mia Puig, ha apuntat que es tracta d'un pla molt positiu i sobre el qual caldrà treballar força per situar comercialment el municipi. En aquest sentit, Puig considera que caldrà connectar el Pla de mobilitat amb l'estudi de dinamització comercial (consensuat amb Ajuntament i Generalitat) que es va presentar recentment i que va tenir el vistiplau dels associats a l'UBA. L'informe comercial proposa vendre Argentona de manera unitària per tal de facilitar les inversions i millorar les botigues existents.

Correus vol estar al dia

L'oficina de Correus de la vila disposa d'una persona més des del mes de març per tal de posar al dia aquest servei, que acumula cartes pendents d'entrega des de fa molt temps. L'augment de la plantilla és una decisió provisional fins que se solucioni aquest problema, un afer que l'Ajuntament està negociant amb la Direcció Territorial de Correus perquè deixi d'existir. D'aquestes converses n'han sortit propostes per millorar el servei, com ara el canvi de numeració i rotulació d'alguns carrers del centre, i també la possibilitat d'ampliar de manera definitiva el nombre de personal de l'empresa postal a la vila. L'alcalde va arribar a entrevistar-se amb el director general de Correus a Madrid, i sembla que hi ha voluntat per posar remei a la situació.

COSES DE LA VILA

Acord amb els Dragons

L'equip local de futbol americà, els Llops d'Argentona, va arribar el febrer passat a un acord de col·laboració amb els Barcelona Dragons per beneficiar-se mútuament de la promoció d'aquest esport. Aquest és un pacte en què participen altres clubs catalans i en què els equips amateurs, com l'argentoní, es podran aprofitar de l'estructura professional i dels serveis tècnics del conjunt de Barcelona. Els Dragons s'asseguren també una major implicació per part dels clubs per a la promoció d'aquesta modalitat. El gegant del futbol americà català ha iniciat alhora un ambiciós projecte de formació de jugadors nacionals (Future's Project) en què han quedat seleccionats dos Llops: Pallarolas i Fernández.

Pubilla del Maresme

La pubilla d'Argentona, Anna Perarnau, va convertir-se el 31 de març passat, amb Vilassar de Mar d'escenari, en la nova pubilla del Maresme. Aquesta argentonina de 18 anys amb ganes de ser actriu, va resultar la millor en les diferents proves (oral, redacció, cultura general...) que es van realitzar a les onze representants de diversos municipis de la comarca que aspiraven a aquesta preuada distinció. Perarnau, exultant de satisfacció i il·lusió, torna la banda de pubilla comarcal a Argentona seguint l'exemple d'altres vilatanes que en el seu moment també ho van assolir, com per exemple Beatriu Ureña (la primera), Fàtima Gallemí i Francina Suari (la darrera, 1995), entre d'altres. Aquest guardó suposa també que l'any vinent sigui la vila qui organitzi el certamen per triar la nova pubilla maresmenca.

Enterraments il·legals

Els agents forestals del Departament de Medi Ambient de la Generalitat van desenterrar a mitjans de març quinze gossos a la residència i gossera privada Tot Gos, situada a la carretera que va d'Argentona a Granollers, prop dels Quatre Rellotges. Els tècnics de l'àrea de Medi Ambient van actuar alertats per la denúncia de l'Associació d'Amics dels Animals. Aquesta entitat havia observat uns dies abans com a Tot Gos estaven enterrant alguns animals sense calç, fet que no és permès per la llei. El propietari de la residència canina va explicar que ell desconeixia que fos una il·legalitat i que no és una pràctica habitual, ja que normalment els gossos es porten a la incineradora. De moment s'ha obert un expedient per investigar a fons el cas.

Gestos solidaris

L'Ajuntament s'ha sumat a la iniciativa de comprar pilotes solidàries a Intermón, una campanya que promou l'ONG catalana per fomentar la venda de material fabricat per països del tercer món. Aquestes accions signifiquen un ajut econòmic important per a situacions de pobresa, desastres i conflictes. El consistori va adquirir cinc pilotes que va repartir entre diferents entitats de la vila: FC Argentona (2), UD Sant Miquel del Cros (2) i Centre Obert del Cros. D'altra banda, diferents entitats han continuat movent-se per ajudar El Salvador. Creu Roja (amb un mercat de productes de segona mà) i l'AMPA de la Francesc Burniol (amb un mapa de monedes del país centreamericà) van recollir 43.000 pessetes el 25 de febrer tot i la pluja; les puntaïres (Amics de Concepció Moré) van sumar 38.000 pessetes l'11 de març mentre feien labors a la plaça Nova, i el CB Argentona hi va destinar la recaptació de les entrades simbòliques (33.000 pessetes en total) del partit contra el Rubí, a la mitja part del qual hi va haver una exhibició dels acrobates locals Crazy Jumpers.

Benzinera tancada

La benzinera de Repsol, situada al veïnat de Madà, va ser obligada a tancar el febrer passat per part tant del jutjat de Mataró com de l'Ajuntament d'Argentona perquè contaminava l'aigua de les mines i perquè no té en regla la llicència d'activitats. Els vilatans de Madà no havien patit cap problema però sí algunes masies del Cros, ja que les aigües residuals de la benzinera desembocaven al Torrent de Madà i per tant afectaven les cases situades sota l'estació de Repsol. Ja feia prop d'un any que els amos de les masies es queixaven que l'aigua que bebiem feia pudor de petroli. Unes anàlisis van demostrar que aquesta contenia hidrocarburs, una substància que només sorgeix d'un producte com la benzina o el gasoil. Per tal de tornar a obrir la benzinera, Repsol ha iniciat la construcció d'un nou sistema de recollida i depuració de les aigües residuals.

La suportable lleugeresa del sou

Entesa per Argentona (L'Entesa)

Els representants dels treballadors, amb tot el dret, han triat la via de la confrontació al creure que no veuran satisfetes les seves aspiracions. Tot i les crides, per part de l'equip de govern, al diàleg per negociar un nou conveni que satisfaci al màxim ambdues parts, han utilitzat una estratègia de força amb alguns moviments a comentar.

Volem reivindicar que un dels deures de l'equip de govern és el d'actuar de la manera més favorable pels interessos del municipi. Fins a quin punt es compleix això en la negociació del conveni dels treballadors municipals?. Fins a quin punt és necessària la defensa que fa l'equip de govern dels interessos del poble?. Fins a quin punt són legítimes les crítiques dels representants dels treballadors i de l'oposició?.

Els representants dels treballadors, amb tot el dret, han triat la via de la confrontació al creure que no veuran satisfetes les seves aspiracions. Tot i les crides, per part de l'equip de govern, al diàleg per negociar un nou conveni que satisfaci al màxim ambdues parts, han utilitzat una estratègia de força amb alguns moviments a comentar. Han intentat generar confusió entre les forces que composen el pacte de govern, afirmant que existeixen suposades diferències en la política laboral a seguir. Parlen de bons i dolents, i es vol intentar induir a malentesos. Però, res més allunyat de la realitat. Tot l'equip de govern està actuant amb el mateix criteri, com el que és: un equip. Així s'ha pogut veure en les actuacions unitàries del mateix en aquesta qüestió.

L'altre afirmació gratuïta (convenientment recollida per la oposició) és que la marxa d'alguns treballadors es deu a les condicions laborals i als baixos sous. Quants assalariats desitjarien acollir-se a un marc laboral igual o semblant al de l'Ajuntament d'Argentona?. Segur que molts..., i serien més si el coneguessin a fons. Les xifres i les condicions laborals "canten" i, si cal, ja les explicarem amb detall a tot el poble. Tampoc ningú pot negar que Argentona no pot retribuir igual que altres ajuntaments més grans, com Mataró per exemple. Ni econòmicament ni professional hi podem competir.

Una de les feines de l'equip de govern es trobar l'equilibri entre el perfil de l'organigrama que l'Ajuntament necessita i el que les finances municipals permeten pagar. Estem convençuts que el diàleg, que en repetides ocasions hem ofert als representants dels treballadors, és la millor forma d'arribar a una entesa raonable. Les postures intransigents i l'ús de maniqueïsmes barroers només pot portar al diàleg de sords i a crear, potser, una percepció esbiaixada del vilatà que, en definitiva, pensarà que l'augment salarial l'acabarà pagant ell amb un augment dels impostos.

George Orwell escrivia l'any 1937: "Pel treballador ordinari el socialisme no és molt més que millors sous, menys hores de treball i ningú que el mani". Qui no s'apunta?.

Ja som a mig camí

Grup Municipal del Partit dels Socialistes de Catalunya (PSC)

Ja gairebé han passat dos anys des de l'inici d'aquest mandat municipal, és el moment de donar compte de la feina feta. Hem complert una bona part dels objectius: l'arranjament de les urbanitzacions, pla de mobilitat i la Sala.

Ja gairebé han passat dos anys des de l'inici d'aquest mandat municipal, és el moment de donar compte de la feina feta. Hem complert una bona part dels objectius:

Acabament del Museu del Càntir, que estava just començat, amb una reorientació de part de l'obra i millora del projecte inicial. Impuls a l'arranjament de les urbanitzacions, a les Ginesteres, a Can Raimí, a Can Cabot, a Can Ferraters... Millora en la gestió de la disciplina urbanística i en la tramitació i gestió de les llicències d'obres i activitats. Gestió de l'entorn i aplicació de l'auditoria mediambiental, preparació de l'agenda 21. Pla de mobilitat d'Argentona. L'estudi del comerç. Avanç en la redacció del PGOU. L'aprenentatge de treball transversal des de les diferents regidories: Ensenyament, Cultura, Sanitat, Serveis Socials, Solidaritat, Esports, Joventut, Promoció Econòmica, ens permet ser més eficients i aprofitar recursos per posar-los al servei dels ciutadans i ciutadanes d'Argentona. La participació ciutadana ha augmentat: podem oferir serveis més d'acord amb les necessitats de les persones. Els cursos de formació professional ocupacional, els programes de garantia social per joves, són aspectes del treball diari que ens ajuden a millorar la qualitat de vida. L'esforç en la recerca d'ajuts externs i de subvencions que ens permeten obtenir més recursos per posar al servei de la població. Tot això ja és una realitat que us podem presentar i, sobretot, el que feia tants anys que esperàvem, tenim la propietat de la Sala i ja està en marxa la redacció dels avant-projectes que ens ajudin a seleccionar el millor equip d'arquitectura per realitzar les obres del seu arranjament i poder gaudir de l'equipament que mereixem.

El Pla general d'urbanisme

En el ple de març de l'any passat, la primera tinent d'alcalde i regidora d'Urbanisme, Montse Brugal, es va comprometre a que el consistori tindria enllestit el Pla general d'urbanisme abans d'un any. És evident que això no ha succeït i és també evident la necessitat d'aprovar-lo com abans millor.

Estem d'acord amb l'equip de govern que el fet més important és dotar el nostre municipi d'un pla director d'urbanisme que situï Argentona en el nou context que li correspon. Ja no som un poble de 5.000 habitants (aviat arribarem als 10.000) lligat bàsicament a Mataró. Ara, tenim la voluntat certa d'assolir la nostra pròpia identitat. Estem creixent en tots els àmbits (residencial, industrial, terciari...) i a més, estem molt ben comunicats territorialment. Cal doncs, posar-nos d'acord en la definició i evolució del nostre poble cap al futur. És una oportunitat única i per tant necessària que tots plegats hem d'endegar.

En aquest sentit, entenem el Pla general d'urbanisme com a l'eix vertebrador de tots els creixements i/o modificacions urbanístiques de la nostra vila i per tant, tot i que quan es va presentar en el ple hi vàrem donar suport, creiem que el Pla de mobilitat, la nova urbanització dels Collells, etc. s'haurien de supeditar a l'aprovació inicial d'aquest.

Per la nostra part, vista la continuïtat de la nostra proposta de Pla general d'urbanisme amb la qual en aquests moments s'està treballant, veiem l'acord molt pròxim. En principi (si no s'hi introdueixen modificacions) hi ha dos temes únicament sobre la taula: el desenvolupament de la pastilla del Cros i el nucli urbà, i el trasllat del mercat municipal a la Velcro, que segons com es faci pot comprometre la resta del comerç del carrer Gran.

El govern té, doncs, el nostre suport per arribar a una proposta consensuada i, per descomptat, la nostra col·laboració.

Comitè Executiu Local de Convergència
Democràtica de Catalunya (CDC)

Estem creixent en tots els àmbits (residencial, industrial, terciari...) i a més, estem molt ben comunicats territorialment. Cal doncs, posar-nos d'acord en la definició i evolució del nostre poble cap al futur. És una oportunitat única i per tant necessària que tots plegats hem d'endegar.

Flor d'un dia

En aquest darrer ple, el grup municipal popular ha tingut una satisfacció especial. Hem assolit un nivell de negociació i tolerància que fins ara no havíem tingut. Des de les propostes del nostre grup vàrem aconseguir que es votessin a favor i per unanimitat les dues mocions presentades, dues mocions que buscaven únicament millorar la qualitat de vida de tots nosaltres. També vam aconseguir que en dues mocions es recollissin les nostres aportacions per tal que s'aproveïssin també per unanimitat. I una altra moció va quedar sobre la taula per portar-la amb un text consensuat amb la finalitat de trobar també la majoria.

Realment estem satisfets d'aquest canvi, però esperem com diu el títol que no sigui flor d'un dia, sinó un canvi d'estil en què tots intentem treballar conjuntament i amb més proximitat, una cosa reclamada de sempre pel Partit Popular.

Si bé és cert tot el que s'ha comentat abans, també hem de veure que aquest darrer ple va ser més llarg que la mitjana que portàvem últimament. Tot i que és legítim i en moltes de les mocions hi estàvem d'acord, creiem que a Argentona, als seus vilatans no els afectava directament, i com hem dit més d'un cop, som regidors de la vila amb el compromís de treballar i millorar-la. No és que pensem que no es poden presentar mocions supramunicipals, però el que no pot passar és que el contingut per a la població sigui inferior que per a l'exterior.

Les nostres energies, les nostres diferències s'han d'utilitzar per millorar la qualitat de vida dels argentonins, i no per buscar el desgast del contrari o de postures que afecten altres administracions. L'únic de bo que traiem de tot això és que els regidors del Partit Popular ens estem tornant uns experts en totes les matèries.

Proposem un ajuntament obert a la nostra societat que fugi del partidisme i la seva única fita és la vila, treballar amb ambició per aconseguir una millor qualitat de vida des dels nostres avis fins a la canalla i amb capacitat per trobar i donar les millors solucions a les mancances actuals.

Grup Municipal del Partit Popular (PP)

Hem assolit un nivell de negociació i tolerància que fins ara no havíem tingut. Realment estem satisfets d'aquest canvi, però esperem com diu el títol que no sigui flor d'un dia, sinó un canvi d'estil en què tots intentem treballar conjuntament i amb més proximitat.

Què en podem fer, dels residus sanitaris i cosmètics?

RESIDUS SANITARIS DOMÈSTICS:

- Medicaments caducats i no caducats.
- Radiografies.
- Termòmetres trencats (atenció amb el mercuri!) i piles.
- Aigua oxigenada.
- Altres.

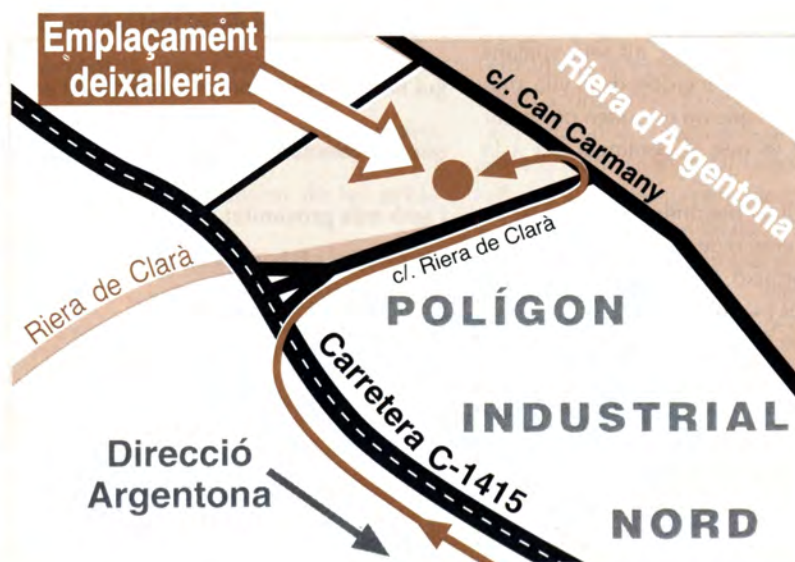

RESIDUS COSMÈTICS:

- Articles diversos per al maquillatge (caducats, o en desús).
- Aerosols (pots, laca i escumes fixadores, desodorants amb esprai...)

Tot aquests residus es poden dur, per descomptat, a la **DEIXALLERIA**. Però també us els acceptaran al **CENTRE D'ATENCIÓ PRIMÀRIA** i a les tres **FARMÀCIES** del municipi, on també trobareu contenidors per dipositar-hi xeringues usades i altres materials biològicament contaminats.

Adreça deixalleria:

Polígon Industrial Nord
C/. Can Carmany, s/n

Horari:

- de dimarts a dijous: de 9 a 13 h
- divendres: de 16 a 20 h
- dissabte: de 10 a 14 h i de 16 a 20 h
- diumenge: de 10 a 14 h

Telèfon:

93 756 14 48

AJUNTAMENT
D'ARGENTONA
Regidoria de
Medi Ambient

Pla director

L'Ajuntament vol crear un instrument que permeti millorar l'eficàcia municipal en polítiques de joventut. A priori, el que es pretén és donar un millor servei adequat als recursos a les necessitats i desitjos dels joves en el bienni 2001-2003. «Partint de la premissa que els recursos són limitats, s'han de trobar altres vies de gestió per optimitzar els esforços, implicant en el procés a tots els professionals i polítics que treballen amb joves, així com també a la societat civil», apunta el regidor de Joventut, Lluís Viladevall. Entre el paquet d'objectius de l'anomenat Pla director de joventut hi figuren diversos punts: millorar el coneixement de la realitat juvenil al municipi; detectar les necessitats, inquietuds i mancances dels joves; fomentar la participació no només dels joves sinó de tots els agents socials implicats; engegar programes i projectes d'intervenció a partir de la diagnosi de la realitat juvenil, i optimitzar els serveis i recursos existents i crear-ne de nous, si cal.

«Durant tot el procés d'elaboració del Pla director es fomentarà la participació i la implicació social a tots nivells (associatiu, institucional, líders d'opinió...), la claredat en les propostes d'intervenció i l'elaboració conjunta de les línies d'actuació, així com també la transparència en l'avaluació del Pla», assenyala Viladevall.

Primera fase. Per a la primera fase, la d'anàlisi de la realitat juvenil argentonina, es portarà a terme una prospecció i recollida d'informació per conèixer les possibilitats i límits dels recursos que es tenen a l'abast. S'utilitzaran diferents tècniques com l'observació directa: cens, registre consultes Servei Informació Juvenil, usuaris serveis municipals... i el treball directe amb els joves. Es crearan també **8 Taules de Participació** (els joves i col·lectius representats debatran temes que els afecten). Es passarà una **enquesta de prospecció** a l'Institut d'Ensenyament Secundari (franja de 12 a 18 anys) i per a la franja d'edat 18-30 es realitzarà un **Estudi de detecció de necessitats**. Durant tot el procés de recollida d'informació, s'obriran **Espais oberts d'opinió**, on qualsevol jove podrà participar per correu electrònic, a través de breus al *Cap de Creus*, creant debats en directe a Ràdio Argenton o a TV Argenton... Paral·lelament, es crearan 3 comissions de treball: **Comissió municipal**, **Comissió tècnica** i **Comissió de participació ciutadana** (formada pels diferents agents juvenils representats a les taules de participació). Amb el recull de tots els imputs es farà la **diagnosi**, un redactat breu que recollirà les dades més significatives i les accions que es poden fer amb relació als àmbits amb què s'han treballat.

El consistori impulsa un instrument per millorar l'adequació i l'optimització dels recursos destinats a Joventut en el període 2001-03

Dos anys d'execució. Seguidament es planificaran els objectius i s'adequaran els recursos als programes i/o projectes a desenvolupar. Cada eix director o programa d'actuació anirà acompanyat d'una fitxa d'identificació, on es detallaran els diferents projectes d'intervenció que se'n desprenen. Després es passarà a la fase d'execució i coordinació del Pla director de joventut. Un cop posat en marxa es crearà un **Equip assessor**, representat per polítics, tècnics, representants d'entitats i experts en matèria juvenil encarregats de coordinar i supervisar les accions engegades. Finalment també s'ha previst la necessitat de revisió periòdica i adaptació constant del Pla respecte a la realitat "canviant i dinàmica" amb què es treballa. La Comissió Municipal serà l'encarregada de recollir totes les propostes i crítiques rebudes i fer un seguiment acurat del Pla.

Àmbits d'intervenció. El nou instrument de la cartera de Joventut es proposa treballar en sis escenaris d'intervenció diferents: **autonomia personal** (mercat laboral, habitatge i educació), **salut i qualitat de vida** (salut, medi ambient, esport, consum, urbanisme, dietètica i nutrició, cultura i festes, transport i mobilitat), **associacionisme i participació** (voluntariat, civisme, interculturalitat i cooperació, associacionisme), **informació** (Servei d'Informació Juvenil, corresponsals a l'IES, noves tecnologies i experimentació, mitjans de comunicació), **oci i lleure** (equipaments i serveis, campanya "Ei tu, al Casal ja és Estiu!", alternatives oci), **dona i gènere** (igualtat d'oportunitats).

JOVES

secció jove

Pluja de visites

Un total de 8.015 persones van visitar el Museu del Càntir durant l'any passat, des de la data de la seva inauguració, el dia 20 de juliol. D'aquestes, 5.800 van ser visites individuals i 2.200 en grup, mentre que per mesos, l'agost va ser el mes de màxima afluència de públic, com és lògic, amb 3.458 entrades, seguit del juliol amb 1.976 visites. Els darrers mesos de l'any van tenir una mitjana d'uns 650 visitants, amb una major incidència de les visites en grups que en els mesos d'estiu. Aquestes xifres superen àmpliament les previsions del museu, que comptaven uns 5.000 visitants durant el primer any. Així doncs, podem parlar d'èxit en el primer còmput de visites de la nova seu del museu, amb un increment del 60 % sobre les previsions inicials.

Si les xifres de l'any 2000 van ser molt positives, encara ho són més les que ja disposem de l'any 2001, ja que en el primer trimestre s'han assolit 3.625 visitants, el que suposa una mitjana de 1.208 entrades mensuals, és a dir, el doble que el darrer trimestre de l'any passat. Aquest impuls ha vingut donat, sobretot, pel fort augment de les visites en grup, que només el més de febrer van suposar 1.213 entrades. Esperem, doncs, que la xifra de visitants de l'any 2001 superi àmpliament la de l'any passat.

NOTÍCIES BREUS

Noves adquisicions (donacions i dipòsits):

- Sr. Ramon Vilaró (Argentona), donació de 6 càntirs de terrissa i dipòsit de 5 càntirs de vidre, un dibuix original de Ricard Opisso i una pintura d'autor contemporani desconegut.
- Sr. Josep Vinyals (Cabrera de Mar), donació d'un càntir de ferro forjat de creació pròpia amb el nom de "Càntir de Burriac".
- Srs. Joan i M. Lluïsa Petit Moragades (Barcelona), donació d'un càntir d'infant de terrissa, català, primera meitat del segle XIX.
- Sra. Hermínia Corachán (Argentona-Barcelona), donació de dos càntirs de vidre bufat de l'any 1931, pertanyents als seus pares, i un càntir d'aram.
- Srs. E. Serras i M. Colomer (Argentona), donació d'11 peces de terrissa popular espanyola i un càntir de vidre català.

LA PEÇA DEL MUSEU

Càntir arqueològic "askos"

Terrissa amb restes de pintura marró. Xipre, segle IV abans de Crist. Núm. Inv. 2285. Data d'ingrés: juliol 2000. *Comentari:* Si bé coneixem molts càntirs de l'Antiguitat grega, anomenats "askos", la gran originalitat d'aquest i un altre de similar que el museu va adquirir l'any passat, és que porta el galet enmig del cos de la peça, en comptes de portar-lo a la part superior. Aquesta peça està exposada a la planta segona del museu, en l'àmbit dedicat a la història del càntir.

- Sr. Joan Puig Aromí (Mataró), donació d'un càntir de terrissa d'Arenys de Mar, c. 1920 i un càntir de vidre bufat de Mataró c.1920.

- Sra. Xàvia Villanueva vda. Beltrán (Mataró), donació de 15 càntirs de terrissa i un càntir d'aram.

Nova web del museu. Des de mitjans de març, el museu del càntir compta amb una nova web, amb extensa informació sobre horaris, continguts, l'edifici, història, Festa del Càntir, Fira de Terrissa, calendari d'activitats, serveis al pú-

blic, la botiga i enllaços d'interès a altres webs d'Internet. La web està en tres idiomes, català, castellà i anglès. L'adreça és: www.argentona.com/museucantir

Nous materials didàctics. El Museu del Càntir ha posat en marxa les visites escolars amb nous materials didàctics que s'adaptin a les noves sales del museu i permeten un màxim aprofitament pedagògic per alumnes d'educació infantil, primària i secundària. La visita al museu es complementa amb una pràctica de torn al taller de ceràmica. De moment ja són una dotzena les escoles que ens han visitat.

AGENDA D'ACTIVITATS

18 de maig. Dia internacional dels Museus. Jornades de portes obertes, presentació dels nous materials de difusió del museu, nous materials didàctics i col·lecció de postals del museu.

Fins el juny. Cursos de ceràmica per a infants i adults: Tots els dilluns, dimecres i dijous a partir de les 17.30 podeu aprendre a fer ceràmica en el Taller de Ceràmica del museu, situat a Ca l'Ametlla, al costat de l'antic museu.

Calendari d'exposicions temporals:

- Del 2 d'abril a l'1 de maig: "Rius per viure", del Grup de Defensa del Ter.
- Del 5 al 27 de maig: "Maquetes ceràmiques sobre l'habitat tradicional de la Vall de Todra (Marroc)".
- Del 2 al 24 de juny: Obres del 20è Concurs de Cartells "Festa del Càntir 2001".

Visitants any 2000

Mes	Individuals	En grup	Total any	%
Juliol	1.976	0	1.976	24'7
Agost	2.778	680	3.458	43'1
Setembre	315	349	664	8,3
Octubre	316	355	671	8'4
Novembre	174	377	551	6'9
Desembre	239	456	695	8,7
Total	5.798	2.217	8.015	100'0

Ajudant entre míssils

Són joves i no entenen per què la cadira d'un dels seus companys de classe és buida. Saben que hi ha un enemic que es diu Israel i que els envaeixen la seva terra. Això és el que han sentit als seus pares. A la tele només veuen morts, planys desesperats, sang. I per defensar la seva terra agafen les pedres que troben a terra i les tiren als soldats israelians. Saben que no poden fer res contra les seves metralleres i tancs, però no perden l'esperança de recuperar algun dia el que és seu. Míssils contra pedres. És el conflicte israelià-palestí, un conflicte que ha viscut de prop l'argentinina Montse Catà durant un any des d'Hebron i després Betlem.

Una imatge equivocada. Dels més de 400 morts que s'ha facturat la Intifada (aixecament) des que va esclatar el 28 de setembre passat, una bona part són nens. Montse Catà, que va començar treballant en una ONG per a la defensa dels drets dels infants a Hebron, creu que aquest sector és el que està patint més el conflicte: «El poble no sap com tractar els nens. Els palestins viuen tancats, els israelians controlen les sortides de tots els pobles i viure d'aquesta manera fa que els nens creixin agressius. A la televisió veuen, les 24 hores, imatges de morts, de ferits, de míssils que trenquen cases, els grans parlen de política i els nens ho senten. Entenen que "hi ha uns dolents i uns bons: els dolents em maten els amics, els pares; ens destrueixen les cases, i els hem de matar i fer sortir d'aquí". I creixen amb aquesta ràbia a dins. Nosaltres podem fer molt poc per ajudar.»

Catà creu que la visió que es té aquí del conflicte és molt confusa i que els mitjans no reproduïen la realitat, per això intenta explicar el conflicte, «tot i que és una tasca difícil. Es podria resumir en què un poble, l'israelià o jueu, està ocupant el poble palestí. És una ocupació total. La gent ho té molt difícil per moure's, per treballar; l'economia està en un estat pès-sim. És un problema que no se solucionarà, com tot guanya el més fort i el més fort en aquest cas és Israel perquè rep el suport dels EUA. No és estrany veure tancs, helicòpters i armament sofisticat provenint dels americans, i a l'altra banda veus nois palestins o homes amb metralleres antiquades que desapareixen bales

L'argentinina Montse Catà ha estat un any a Betlem vivint de prop el conflicte israelià-palestí i ajudant els que més pateixen d'aquesta "guerra pel territori", els nens, i fent veure al món la realitat del conflicte, una realitat que no és, ni de bon tros, la que veiem des dels mitjans de comunicació d'aquí.

que ni tan sols arriben a l'objectiu. És una lluita molt desequilibrada.»

Viure a l'ull de l'huracà. «Són dos pobles amb idiomes diferents, amb religions diferents i costums diferents que estan en un mateix territori i no s'entenen. L'únic que rep l'hebreu és que els àrabs són terroristes i no saben que la seva armada mata indiscriminadament els palestins. Estan molt desinformats», explica l'argentinina, que creu que amb el canvi de Govern de Barak per Sharon no canviarà res perquè «Barak feia el mateix que Sharon però no ho deia, i això és pitjor». El més dur d'aquesta experiència de Catà és el patiment dels pares, «perquè des d'aquí es veu tot molt gros, i és així, però ja saps per on t'has de moure perquè no et passis res. Per sort els meus pares van ser allà quan va esclatar la Intifada i van veure

que si vigilava no em passaria res».

En el darrer any, Catà ha viscut molts moments impactants com «veure des de molt a prop com destrossaven cases amb míssils, o un cop un helicòpter que se'n va posar damunt nostre. Ens vam quedar glaçats, immòbils. L'helicòpter va disparar contra una casa i va matar un doctor alemany que coneixíem i que havia ajudat ferits palestins. El que fèiem l'endemà era anar a veure les destrosses que havien fet i veure els trossos de carn enganxada a la paret. Què volies fer si no hi havia ni teatres, ni cinemes...» es justifica l'argentinina. «També vaig assistir al funeral d'un palestí molt estimat a la plaça de la Nativitat de Betlem, a la plaça on representa que va néixer Jesús. Era impressionant veure 30.000 homes resant del mode islàmic.» Catà conclou: «he vist coses que mai tornaré a veure».

COSES DE LA VILA

En defensa del medi ambient

Dos fets ocorreguts les últimes setmanes han provocat la reacció de diferents sectors defensors del medi ambient. D'una banda, l'entitat Natura va denunciar el febrer passat l'important impacte ambiental que estava causant l'empresa Gas Natural en la canalització que realitza entre Argentona i la Roca. Segons el portaveu de Natura, Oriol Bassa, Gas Natural va desforestar unes sis hectàrees de bosc que pertanyen a l'espai protegit del Parc Serralada Litoral. La tala d'arbres es va fer en una amplada de 10 metres al llarg de 12 quilòmetres.

D'altra banda, l'empresa Aigües del Ter-Llobregat té previst construir una canonada a la vall de Riudemeia per millorar el subministrament d'aigua a Òrrius. Aquesta vall és un dels paratges naturals més protegits d'Argentona. És per això que l'Ajuntament s'oposa al projecte i ha ofert dues alternatives que no l'afectarien i que alhora permetrien millorar l'abastiment d'aigua d'Òrrius. La primera, fer un pas per la vall de Clarà. La segona, utilitzar l'estació de bombeig de Cardedeu. Totes dues opcions significarien un cost més elevat però no afectarien el medi ambient. L'última paraula la té la Generalitat.

Tres Tombs

Els Tres Tombs finalment es van poder celebrar l'11 de febrer (recordem que la pluja havia obligat a suspendre la jornada inicialment prevista per al 14 de ge-

ner). Tot i caure en una data fora de la Festa Major, el poble va acudir en massa a la cita amb els carros i les bèsties. La comitiva va estar formada per 90 cavalls i una vintena de carruatges petits que van suplir la manca de carros de pagès. L'anècdota del dia la va protagonitzar el cavall que havia d'arrossegar la carrossa restaurada per la comissió dels Tres Tombs. L'animal es va esverar, no va poder ser lligat i el carruatge no va poder sortir. La botifarra quilomètrica va tocar al número B-0028 de l'afortunat Jaume Teixidó.

La Sala, projectes i parcel·les

La subhasta de parcel·les de can Barrau ha permès recollir ja prop de 115 milions de pessetes a l'Ajuntament per a la remodelació de la Sala Argentona. Aquesta quantitat prové només de la venda de 9 (adjudicats per xifres d'entre 14 i 15 milions de pessetes, més altes que les de sortida) dels 14 terrenys que van presentar-se a licitació pública. Els altres 5 hauran de tornar a subhastar-se ben aviat per acabar de recaptar tots els diners. En l'actualitat de la Sala també cal dir que des de principis d'abril ja es coneixen els candidats a realitzar el projecte de reforma de l'edifici. Dels 9 grups presentats, se'n van escollir 5 amb una gran experiència arquitectònica: Víctor Argentí; Espinet-Ubach Arquitectes Associats; Moisès Gallego; Víctor Rahola, i SCP Dilmé & Fabrè. Tots ells acumulen importants obres en els seus havers com els teatres de Gavà, Roses, Cardona, Flix, Manresa, Vilassar de Dalt o el Liceu de Barce-

lona. A primers de maig els elegits han d'haver lliurat ja els avantprojectes, que també s'exposaran públicament per recollir l'opinió dels vilatans. D'altra banda, l'alcalde va estar a Madrid iniciant converses amb Fomento per aconseguir més subvencions.

L'Esquirol

El Centre Obert del Cros va reestrenar-se el 18 de març passat amb el nom de l'Esquirol. L'espai, que ha potenciat instal·lacions i mitjans, dona diferents serveis a nois i noies d'entre 5 i 14 anys (prioritàriament per a infants amb problemes) als quals ofereix una àrea de treball i de jocs. L'equipament, que compta amb tres educadores, estarà obert només a les tardes després de la jornada escolar dels joves. La inauguració va estar presidida per la diputada de la Diputació, Imma Moraleda, l'alcalde, Antoni Soy, i la regidora de Serveis Socials, Montse Brugal. Durant l'acte es van fer entre altres coses un passi de diapositives de les activitats del centre i l'actuació del grup de flamenc de Sant Miquel del Cros, Sentimiento Andaluz.

La Milla per Palomeque

Rubén Palomeque (Puma Chapin Jerez 2002) va esdevenir el vencedor absolut de la quinzena edició de la Milla Urbana d'Argentona, que va aplegar el 25 de març passat un total de més de 300 atletes vinguts d'arreu de l'Estat. Palomeque va fer un registre de 4 minuts i 29 segons. Darrera seu van entrar Enrique Luque (Laietania Mataró) i Mohamed Taibí (FC Barcelona). En fèmines, Carme Montalt amb un temps de 6 minuts i 15 segons va ser la primera en creuar la línia d'arribada per davant de Laura Carbonell i Rosa Rubio. La participació popular va resultar tan alta que fins i tot va passar un petit problema organitzatiu: no hi havia prou medalles per a tothom.

COSES DE LA VILA

Carnestoltes

Èxit d'organització i de participació en la passada edició del Carnestoltes d'Argentona. Després de les vistoses desfilades de les escoles i d'un altre sonat correfoc dels Diables, Sa Majestat el Rei del Carnaval va arribar a la plaça de l'Església amb una comitiva formada per dues carrosses, una de músics i l'altre d'uns personatges mig porquets mig extraterrestres. El pregó va ser crític amb els polítics i també amb les entitats de la vila, i com sempre va despertar rialles a dojo. La pluja va fer acte de presència en la part final del concert del grup Tabarca, i també diumenge va obligar a traslladar al poliesportiu el ball infantil de disfresses, amenitzat per Top Guay.

Segona Nit

Després de l'èxit de l'edició inaugural, el proper 22 de juny es tornarà a celebrar la Nit de l'Esport d'Argentona, un certamen que busca reconèixer el treball realitzat pels diferents esportistes de la vila en l'any 2000. La comissió organitzadora ha apostat per mantenir la mateixa línia de sopar-show que tan bon resultat va donar. Fins a finals d'abril hi ha temps de presentar candidatures de persones que hagin destacat per la seva dedicació al món de l'esport, tant competitiu com no competitiu. Les propostes es poden fer arribar a les oficines de l'Ajuntament.

Inauguració de Corma

Corma, la principal empresa de l'estat productora i distribuïdora de flors ornamentals, va estrenar el 16 de març les noves instal·lacions, situades a la urbanització de Les Ginesteres a Argentona. La inauguració va anar a càrrec del president de la Generalitat de Catalunya, Jordi Pujol, acompanyat del president de Corma, Ferran Sabaté, i de l'alcalde, Antoni Soy, entre altres personalitats. Pujol també va visitar una exposició commemorativa dels 20 anys de vida de l'empresa del sector floral. La nova seu de Corma servirà per rebre i distribuir totes les comandes de flors. Amb tot, els directius no descarten aprofitar la finca per traslladar-hi part de la producció que hi ha a Premià.

Terrano per a la policia

Un Nissan Terrano 4x4 és el nou vehicle que des de principis de març s'ha incorporat al parc mòbil de la Policia Local d'Argentona. Aquest cotxe, que en substitueix un altre que havia quedat antic, està preparat per poder realitzar operacions de muntanya. Segons el sotsinspector, Pere Anglada, amb aquesta adquisició es continua el procés de renovació dels vehicles del cos policial argentoní, que compta ara amb dos 4x4, un turisme i dues motos. Pels volts de l'estiu està previst que es comprin dues motocicletes de trial per dissenyar la campanya de protecció del medi natural.

Records

Lluís S. Morgan

Els malpensats

Els malpensats no han canviat malgrat que han passat anys i centúries. Són els d'abans, d'ara i de sempre. Són els que en tot hi veuen segona intenció; són els desconfiats que xerren d'un quan no és al rotlle; són aquells que, quan els polítics fent campanya electoral presenten aquells programes tan bonics en què pretenen ajudar a tothom, exclamen: «És impossible que ens estimin tant!». I jo pregunto: per què no ens poden estimar?

Són els mateixos que quan veuen que uns senyors regalen al cap d'Estat una embarcació de 300 milions de pessetes ja sospiten que hi ha qui busca compensacions per allò de, "favor amb favor es paga". I jo també pregunto, per què no hi pot haver senyors altruistes capaços de gastar una fortuna per allò que estimen? Són els que no creuen en la major capacitat dels alts directius dels ens públics o privats nomenats a dit.

Són els que es posen en guàrdia quan algú els tracta amb amabilitat, per allò de, "moixaines em fas i no me'n solies fer, o em vols fotre o m'has de menester".

Així no es pot anar pel món, acabaríem desconfiant uns dels altres. Recordem aquella vella sentència: "Pensa mal i pecaràs"; encara que ells varen tergiversar la frase i la varen deixar talment com segueix: "Pensa mal i encertaràs".

Els articles per al proper número de Cap de Creus se'ns han de fer arribar el 21 de maig del 2001 com a data màxima.

MARC DURAN

Del cel a l'infern

«Feia molt de temps que tenia ganes d'anar a un desplaçament del Barça perquè sabia que podia viatjar a l'avió amb els jugadors i anar al mateix hotel. Com que els meus pares no sabien què regalar-me pel meu aniversari ni jo tampoc sabia què demanar-los, els vaig dir: "Mireu, hi ha el Madrid-Barça. Vosaltres mateixos, si m'ho voleu regalar, jo encantat".» Quan va rebre el regal, aquest argentoní de 23 anys no pensava que un dels somnis que sempre havia tingut es convertiria en un malson. A la sortida del partit —que va acabar amb un polèmic empat a 2—, l'Oriol i la resta d'aficionats barcelonistes ja eren dalt l'autocar per anar cap a l'aeroport, quan un aficionat del Reial Madrid va llançar una pedra de la mida d'un puny que va impactar en el cap del jove. La pedra va provocar-li alguns talls al cap i un de més important que va requerir dos punts de sutura. El telèfon va ser providencial. «Sort que quan vaig rebre l'impacte duia el mòbil a la mà. La trucada del meu amic va ser salvadora de possibles ferides més greus.» El vilatà encara es pregunta com van poder llançar la pedra quan l'autocar

anava escortat per tanta policia. «Era massa exagerat portar tants policies. Si portem tanta protecció el que no podem fer és parar-nos en un semàfor perquè és una invitació a que passi alguna cosa», opina Oriol Bruguera. Va ser precisament en aquest moment que l'Oriol va resultar ferit al cap. El tall li va curar el mateix metge del Barça, el doctor Ricard Pruna.

Violència en el futbol. L'Oriol no ha estat ni serà, desafortunadament, l'última víctima de les ires dels fanàtics aficionats. L'argentoní, tot i entendre la tensió que genera un partit d'aquesta mena, lamenta que encara es produeixin episodis de violència com el que li va tocar viure. El problema és que «a vegades la gent es pren el futbol d'una manera que no és normal, i més en un Madrid-Barça», lamenta Bruguera. El vilatà, tot i ser conscient que anava a veure un partit d'alt risc, no s'esperava un comportament com el que va viure al Santiago Bernabéu. «Era conscient que anava al partit més perillós de l'Estat espanyol, però vaig veure tantes coses fora de lloc que pensava, n'hi ha

Un Madrid-Barça no deixa a ningú indiferent. El partit que van jugar els màxims rivals de la Lliga el 3 de març passat, va tenir tots els ingredients d'un gran derbi: passió, rivalitat, emoció i, malauradament, violència. Aquesta vegada va ser un argentoní qui va viure la cara amarga del futbol. Oriol Bruguera va resultar ferit després del partit en rebre l'impacte d'una pedra que va llançar un seguidor madridista. El jove va passar, en un instant, de viure un dels seus somnis a la més crua realitat.

per tant? És necessari tant de merder?. La veritat és que de veure-ho per la televisió a veure-ho en directe, hi ha molt. Si ho haig de definir amb una paraula, aquesta és odi. Allà l'odi era molt exagerat.» Aquest odi, plasmat físicament en el cos de l'Oriol, és el mateix que van voler mostrar diferents mitjans de comunicació. El vilatà va convertir-se en notícia per les cadenes i emissores més importants del país, tot i que va ser l'emissora de casa, Ràdio Argenton, la que va oferir les primeres declaracions del jove.

Anècdotes amb els jugadors. Compartint avió i hotel, no és estrany que el vilatà fes relació amb els jugadors del Futbol Club Barcelona. Va parlar amb la majoria d'ells i, fins i tot, va ajudar alguns jugadors, com Frank de Boer, a trobar la màquina del cafè. Tot i ser professionals de talla mundial, l'Oriol parla d'ells com el que són, persones normals i corrents. «Els catalans, com Gabrí i Gerard són gent molt oberta i senzilla. Els holandesos també, però són més professionals i se'ls veu més posats en el paper de futbolistes d'èlit. Ara que el més bromista de tots, amb diferència, és Luis Enrique», explica Oriol Bruguera. L'argentoní ha viscut la cara amable i la cara amarga d'un Madrid-Barça, però tot i el mal record de l'accident, assegura que hi tornaria, així sí, al cap d'un temps.

L'home dels mapes

No hi havia tradició de bàsquet a la família (tot el contrari, el futbol domi- nava), però l'entorn de l'escola on va es- tudiar la bàsica va encaminar-lo cap a la cistella. Al col·legi Josep Montserrat de Mataró sempre es citava la gesta d'aquell equip campió escolar de 1965 davant l'Ademar badaloní de Nacho Solozábal. Als 8 anys, Carlos Chacón ja entrava a la roda de les competicions i als 13 ja fitxava per al club gran de la ciutat: el Mataró. En categoria infantil s'enfrontà a Barça, Joventut i companyia. Va anar saltant d'una categoria a una altra fins a debutar a la lliga EBA. «Tan sols hi vaig jugar 11 segons contra l'Alvecón de Pamplona substituint el nostre americà, Steve Hor- ton, eliminat per faltes.» Després una lesió al genoll, en principi no gaire important, el va acabar apartant sis mesos de les pistes segons ell «per culpa dels metges». La seva progressió, els vaticinis que podria arribar lluny, es van tallar en sec. Vindria una nova lesió, un any en blanc, i la deci- sió de buscar un altre equip amb objectius diferents. «La meua idea ja era jugar i di- vertir-me i el Mataró no lligava amb això.» Així va ser com va arribar a Argentona, per l'amistat amb diversos jugadors que ja suaven la samarreta del C-B-A. D'això ja fa tres temporades. «El balanç? Hem aconseguit dos ascensos i dos títols de Catalunya. Molt positiu, Jiménez ha reunit un gran grup de jugadors. M'ho he passat molt bé.»

Un jugador polivalent. «El meu joc es resumeix en una paraula: polivalència. Mai m'ha agradat encasellar-me. Podria haver estat un base de metre noranta amb projecció si hagués tingut més tècnica individual. Molta gent em diu que sóc un

jugador que sap fer de tot però que no sap fer res de concret, per tant no pot destacar en un equip... I com que sempre tens un especialista a cada lloc no en ne- cessites un que faci de tot», Carlos Cha- cón vist per ell mateix. Les estadístiques avalen les seves afirmacions, constaten que es tracta del jugador més complet: el màxim anotador, rebotador, i líder d'assis- tències i recuperacions. Això sí, és el pitjor en pèrdues, i també enguany ha baixat força el seu percentatge en els tirs lliures. Amant del joc més pràctic que vistós, bro- mista al vestidor i seriós al parquet, Cha- cón, també anomenat "el mapes" (per la seva fama de mal guia en els desplaça- ments), no amaga les moltes i estranyes manies que ha acumulat en la seva trajec- tòria. «La més grossa? Jugo sempre amb els mateixos calçotets i mitjons cada par- tit. Els rento, eh!! Aviat, però, m'hauré de canviar els mitjons perquè estan a les últimes.» Enguany comparteix capitania amb David Carmona. «Potser pel meu caràcter o per la meua manera de ser sembla que a mi em fan més cas que a un altre jugador.»

La Peña Chacón. La històrica i fugaç penya del capità del C-B-A va néixer arran d'una broma llançada a Ràdio Argentona l'octubre passat. Broma que es van agafar molt seriosament els companys de la fei- na del Carlos, que van posar fil a l'agulla i van anar donant cos al club de fans. Es van editar uns carnets de soci i es van estampar samarretes. Els carnets van veu- re la llum, les samarretes encara estan embolicades a les caixes. Trenta-cinc per- sones van pagar les 500 pessetes que costava pertànyer a la Peña, però només quatre (amb Toni Abadia al capdavant) van aparèixer a la presentació oficial amb pancarta inclosa al partit contra el CN Sabadell el 27 de gener. «Em vaig posar molt nerviós tota la setmana prèvia, em van distreure molt, no sabia com podia reaccionar ni jo ni l'equip. Al final es van desinflar, però com a anècdota per expli- car quan tingui 40 o 50 anys sempre hi serà.» Del futur, Chacón reconeix que està més a prop de plegar que de continuar. «El bàsquet t'omple però no et dona de menjar. I aquest any estic jugant amb mas- sa molèsties físiques al genoll i a la mà.»

És poc corrent que un jugador de club petit arribi a assolir l'etiqueta d'ídol, capaç de moure un sector considerable de seguidors.

Carlos Chacón, ni que hagi estat per unes setmanes i de manera efímera, ha travessat aquesta modesta porta de l'estrellat. El capità i líder del Ferros Iluro Argentona, peça clau dels últims èxits del bàsquet local, s'ha convertit aquesta temporada en el primer esportista de la vila que té penya pròpia. La iniciativa va començar fort però va durar poc. El que no s'ha apagat és la flama d'un jugador tot polivalència, tot qualitat, un comunitari de luxe amb passaport mataroní.

MARC DURAN

GIL PARÉS

☎ 797 10 13

Gran, 56
08310 ARGENTONA

IMMOBILIARIA

CORREDOR D'ASSEGURANCES

Miquel Biada, 68
08302 MATARÓ

☎ 757 46 22

**Els nostres clients ens demanen habitatges a la zona d'Argentona.
Si vol vendre el seu pis, torre o casa vingui a Gil Parés.**

ARGENTONA: Can Raimí i Les Ginesteres. Precioses parcel·les totalment planes. 8.500.000.-

ARGENTONA: Zona Ajuntament. Pis de 95m2 en molt bona situació, edifici amb ascensor, consta de 3 habitacions, 2 banys, saló menjador, cuina equipada, balcó mirador amb vistes. 23.800.000.-

ARGENTONA: Residencial casc urbà. Gran torre a 4 vents, terreny de 900m2 fent cantonada, totalment pla i enjardinat, 200m2 edificats en 2 plantes, 4 hab., saló menjador, 2 banys, gran cuina office, garatge, traster, etc... Possibilitat d'adaptar per a 2 famílies. 55.000.000.-

MATARÓ-Obra nova: Àtic dúplex de 110m2, zona c/ Biada. Una planta amb saló menjador, cuina, 2 dormitoris, planta alta amb estudi, bany complet, habitació de servei i dues terrasses de 30m2 cada una, calefacció, armari encastats, alumini exterior, parquet, etc. 32.000.000.-

ARGENTONA: Carrer Gran. Pis de 110m2 alt amb ascensor, bones vistes. Consta de 3 dormitoris, gran saló menjador, cuina ample i quadrada, galeria de 10m2, bany complet, totalment reformat. 23.500.000.- **Ocasió**

ARGENTONA: Zona centre. Pis perfectament conservat de 3 habitants, bany complet, cuina amb galeria annexa, saló menjador, balcó terrassa. 21.000.000.-

ARGENTONA CENTRE: Casa de poble en bona situació, nova de pocs anys, 4 habitacions, saló menjador amb llar de foc, cuina ample, terrassa i pati de 40 m2, garatge per a 3 cotxes. 41.500.000.-

MATARÓ: Zona Biada, 1r pis d'alçada totalment reformat, 3 habitacions, bany complet, cuina moderna, gas ciutat, tot exterior amb finestres d'alumini. 18.500.000.-

MATARÓ: Centre (estació). Dúplex tipus casa amb entrada individual sense cap veí, 4 habitacions, saló menjador, cuina equipada, 2 banys, 2n pis amb estudi i terrassa, pati enjardinat de 60m2. 36.500.000.- (ocasió per canvi).

ARGENTONA: Centre. Pis alt i modern de 3 habitacions (2 dobles) bany complet, cuina equipada, saló menjador amb sortida al balcó, tot reformat, llest per entrar a viure, vistes panoràmiques, fusteria d'alumini. 16.500.000.-

ARGENTONA: Centre. Baix per reformar 80m2, 3 dormitoris, bany, cuina amb galeria, saló menjador ampli. 15.500.000.-

ARGENTONA: Zona residencial en construcció. Torre preciosa de 110m2, 3 habitacions, dues dobles, 1 bany, galeria, saló menjador, terre rústec, alumini doble vidre, calefacció, garatge, parcel·la de 700m2. 36.700.000.- No s'ho perdi!

AUTOSERVEI **BRESCA**

QUALITAT I PREU

BONA COMPRA

GRANS MARQUES EN CONSERVES, VINS,
CAVES, CONGELATS DE VERDURA I PEIX,
FORMATGES, EMBOTITS, PERFUMS,
DROGUERIA, ETC...

- OFERTES DIÀRIES
- SERVEI A DOMICILI
- HORARI DE DILLUNS A DISSABTE DE:
8'30 a 13'30 (matí)
17'30 a 20'30 (tarda)

Carrer Barcelona, 40 • 08310 ARGENTONA

Disposem de pa calent i bolleria

Pa de pagès, croissants i ensaimades

329
1.98 Euros

Oli
CASCALES
oliva 1 l
0.4 ó 1

Llet LETEL
1.500 cc: normal

138
0.83 Euros

Llet LETEL 1.500 cc
semidescr.

132
0.79 Euros

Llet LETEL 1.500 cc
descrem

130
0.78 Euros

53

0.32 Euros
COCA COLA
norm. a s/caf
llauna 33 cl.

55

0.33 Euros
COCA COLA
light o light
s/caf llauna 33 cl.

99

0.60 Euros

VI DON GARCÍA
brick blanc,
rosat o negre

79

0.47 Euros

CAMPO ANTIGUO
mongetes, cigrons o
lenties pot 540 gr

Herbo dietètica Poliol

Aliments integrals i biològics, fitoteràpia (herbes).

Productes frescs (tòfu, tempe, hamburgueses, salsitxes).

Productes alternatius (medicina natural *Santiveri, Neret, Kiluva, Bioforce*, entre altres).

Fruits secs i espècies a granel.

Contra les al·lèrgies tenim la solució amb productes naturals

Tot tipus de bronzejadors per protegir la pell del sol

C/. Joan XXIII, 9 Tel. 93 756 01 42
ARGENTONA

SERVEIS VETERINARIS D'ARGENTONA

TEL. 93 756 11 10

- **Vacunacions**
- **Desparasitacions**
- **Medicina Interna**
- **Cirurgia**
- **Anàlisis Clínicas**
- **Alimentació**
- **Microxip**
- **Servei a domicili**

**JA POT CONCERTAR
HORA DE VISITA !!**

General Moragues, 2 (davant dependències municipals)
ARGENTONA
vet.argentona@teleline.es

C.V.A

Consultori Veterinari ARGENTONA

Tel: 93 797 23 89

Nou horari de consulta:

de dilluns a divendres de 17 a 20 h

Dissabtes matí de 10.30 a 13.30 h

Visites a domicili:

Cal demanar hora trucant en aquest horari
o les 24 h al 93 799 55 99

Consultori:

C/ Doctor Samsó, 26 - Argenton

Tel: 93 797 23 89

e-mail: albertlopezag@hotmail.com

Més de 10 anys al seu servei !

Per atenció fora d'aquest horari o urgències:

Nou Hospital Veterinari Mataró

C/ Pizarro, 86 - 08302 Mataró

Tel: 93 799 55 99

Restaurant

La Torreta

d'Argenton

Ofereix

Una cuina natural amb ingredients de primera qualitat

*Les carns seleccionades,
cuites a la graella amb llenya d'alzina a l'estil de la cuina uruguaiana.*

*Les pizzes i pans artesans, fets al forn de llenya,
amb els ingredients més clàssics heretats de la influència
de la cuina italiana al nostre país d'origen.*

Les pastes fresques amb les millors salses artesanes.

Les verdures crues amanides amb oli verge d'oliva.

Els pastissos i dolços més clàssics a Catalunya i Uruguai

*Informa
Menú*

1.200 ptes + IVA

Migdia de dimarts a divendres laborables

Pizza Jove

Dos gustos de pizza artesana, a escollir, i beguda.

Joves menors de 21 anys

Dijous a partir de dos quarts de nou del vespre

1.100 ptes.

*Reserves de taula o menjador: Tel. 93 797 25 07
Puig i Cadafalch, 36 • 08310 Argenton*

Punt de

Servei

Tràmits
i Gestions

FECSA

enher

GARCÍA RUIZ - E. BONE

• PUNT DE SERVEI - FECSA enher

Tràmits · Nous subministraments · Treballs baixa tensió

• OBRES I CANALITZACIONS

• INSTAL·LACIONS MT I BT

• INSTAL·LACIONS I REPARACIONS ELÈCTRIQUES I FONTANERIA

• MANTENIMENT EMPRESES

• AIRE CONDICIONAT

• CALEFACCIÓ

• TELEFONIA MÒBIL AMENA

• TELEFONIA BÀSICA RETEVISIÓ

iii DÚO, DÚA,
DÚATE!!!

PTAS.
MINUTO

amena
TU LIBERTAD.

CON QUIEN QUIERAS PARA TODA LA VIDA.

Telèfon 93 790 78 80

OFICINES: Carrer Sant Bonaventura, 34

MAGATZEM: Veïnat Cirera, 30

MATARÓ